

ଜିଆ, ଜିଆଚାଷ ଓ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି

(Earthworm, Vermi Culture and Vermicomposting)

ତ୍ରିଲୋଚନ ବାରିକ
ମହାମାୟା ପ୍ରସାଦ ନାୟକ
କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ
ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଜିଆ, ଜିଆଚାଷ ଓ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି (Earthworm, Vermi Culture and Vermicomposting)

ଲେଖକ :
ତ୍ରିଲୋଚନ ବାରିକ
ମହାମାୟା ପ୍ରସାଦ ନାୟକ
କୈଳାସ ଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ
ରାଜେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ପଣ୍ଡା

ଆତ୍ମା, ସମ୍ବଲପୁର ଓ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର, ଗମ୍ଭାରିପାଲିର
ମିଳିତ ପ୍ରସ୍ତୁତି

୨୦୦୨

Earthworm, Vermi Culture and Vermicomposting

First Edition:- 2002

Writers:

Trilochan Barik, *Training Organiser, KVK, OUAT, Gambharipali*
Mahamaya Prasad Nayak, *Dy. Project Director, ATMA, Sambalpur*
Kailash Chandra Samal, *Jr. Scientist, RRTTS, OUAT, Chiplima*
Rajendra Kumar Panda- *Tr. Asst., KVK, OUAT, Gambharipali*

A Joint Production of :

**Agricultural Technology
Management Agency
(ATMA), Sambalpur**

**Krishi Vigyan Kendra,
OUAT,
Gambharipali, Bargarh**

Published by

Sri M.K. Pradhan, *Project Director,
Agricultural Technology Management Agency,
Farm Road, Modipara, Sambalpur-768002*

Printing

Nirvilk Printers (P) Ltd., 147-A
Mancheswar Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.-2587852

Price: Rs. 20.00 (Rupees Twenty only)

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର (ଭା.ପ୍ର.ସେ)

ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, କୃଷି ବୈଷୟିକ ପରିଚାଳନା ସଂସ୍ଥା

ତଥା ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

ଜନସଂଖ୍ୟାର ବିସ୍ଫୋରଣ ଓ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଉଦ୍ଭାବନର ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଗୁଁ ସବୁଠାରୁ ବେଶି କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଛି ମାଟି । ଅତ୍ୟଧିକ ପରିମାଣର ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ ମାଟିକୁ କରିଛି ଅନୁର୍ବର, ଅବଶ ଓ ଅସୁସ୍ଥ । ମାଟିର ପୂର୍ବାବସ୍ଥା ଫେରାଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଆପଣମାନଙ୍କର ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଆମର ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧର ପାଇଁ ହୋଇ ଉଠିବ ନିରନ୍ତର ସୁଖ ଓ ସମୃଦ୍ଧିର ଚାବିକାଠି । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜିଆ ପରି ସାମାନ୍ୟ ଜୀବ ଓ ତା ଦ୍ଵାରା ତିଆରି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ତାହା ଏହି ପୁସ୍ତିକାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସହଜ ଓ ଲାଭପ୍ରଦ । ଏ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ତଥ୍ୟ ଅତି ସରଳ ଓ ସହଜ ଭାବରେ ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଏହା ଆପଣମାନଙ୍କ ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିପାରିବ ବୋଲି ମୁଁ ଆଶା କରୁଛି ।

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶ୍ରୀ ୨ ନଂ
19.12.02

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର.ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଜିଆର ବାସସ୍ଥାନ	୧
୨.	ଜିଆର ଆକାର ପ୍ରକାର ଓ ସୃଷ୍ଟି	୨
୩.	ବିଭାଗୀ କରଣ	୩
୪.	ଜିଆଠାରୁ ମିଳୁଥିବା ଉପକାର	୪
୫.	ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟର ଉପକାରିତା	୮
୬.	କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ଜିଆର କିସମ ନିର୍ବାଚନ	୧୧
୭.	ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକତା	୧୩
୮.	ଜିଆର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କିପରି କରିବେ	୧୫
୯.	ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି	୧୫
	* କୁଣ୍ଡପଦ୍ଧତି	
	* ଶଯ୍ୟା ପଦ୍ଧତିରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି	
	* ଚାରିକୁଣ୍ଡ ନିରନ୍ତର ପଦ୍ଧତି	
	* କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅମଳ	
	* ସଂକ୍ଷେପରେ ଘରୋଇ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ବିଧି	
୧୦.	ଜିଆର ଶରୀର ଗଠନ	୨୦
	* ବାହ୍ୟ ଶରୀର	
	* ଚର୍ମ	

- ✧ ଅଙ୍ଗଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ
- ✧ ଖାଦ୍ୟଗ୍ରହଣ ଓ ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟା
- ✧ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା
- ✧ ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା
- ✧ ସ୍ନାୟୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
- ✧ ମୂତ୍ର ନିଷ୍କାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା
- ✧ ପ୍ରଜନନ ବ୍ୟବସ୍ଥା
- ✧ ଖୋସା ତିଆରି
- ✧ ଜୀବନ ଚକ୍ର

୧୧.	ଜମିରେ ଜିଆଚାଷ	୨୬
୧୨.	ଦେଶୀ ଜିଆଚାଷ	୨୭
୧୩.	ଦେଶୀ ଜିଆକୁ କିପରି ଚିହ୍ନିବେ	୩୦
୧୪.	ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟର ବ୍ୟବହାର	୩୧
୧୫.	ଜିଆ ଓ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବିଷୟରେ କେତେକ ଜାଣିବା କଥା	୩୨
୧୬.	ଲାଉ କ୍ଷତିର ହିସାବ	୩୫

ଜିଆ କୃଷକର ବନ୍ଧୁରୂପେ ବହୁ ପୁରାକାଳରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି । ରାସାୟନିକ ସାର ଉତ୍ତାବନର ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ଯେତେବେଳେ କେବଳ ଖତ ବ୍ୟବହାର କରି ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଜମିରେ ବହୁତ ଜିଆ ରହୁଥିଲେ ଓ ସେମାନେ ମାଟିର ଉର୍ବରତା ରକ୍ଷା କରୁଥିଲେ । ଫସଲର ଅମଳ ବଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ ଔଷଧର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରାହେଲା ସେବେଠାରୁ ଜମିରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କମିବାକୁ ଲାଗିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏସବୁ ବ୍ୟବହାରର କୁ ପ୍ରଭାବରୁ ମାଟି କ୍ରମେ ଖରାପ ହୋଇ ପଡୁଥିବାରୁ ଓ ଜୈବିକସାରର ଅଭାବ ଦେଖାଯାଉଥିବାରୁ ଏହାର ସମାଧାନରେ ଜିଆକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଅଛି । ଜିଆମାନଙ୍କୁ ଉପଯୋଗ କରି ଅତି ଉନ୍ନତ ମାନର କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବା ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ (Vermi Compost) ତିଆରି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଏମାନଙ୍କୁ ଜମିରେ ଛାଡି ମଧ୍ୟ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରାଯାଇପାରୁଛି । ଘର ଭିତରେ ଏହି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ଅତି ସହଜରେ ହୋଇ ପାରୁଥିବାରୁ ଦେଶବିଦେଶର ବହୁ କାରଖାନାରେ ଏହା କରାଯାଉଅଛି । ଆମ ଦେଶରେ ଏହାର ଲୋକପ୍ରିୟତା ବଢିଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ପ୍ରୋସ୍ତାହନ ଓ ପ୍ରଚାର ଅଭାବରୁ ଏହା ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ଆଦୃତ ହେବା କଥା ସେଥିରେ ବିଳମ୍ବ ଘଟୁଛି । ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କୁ ଜିଆ ବିଷୟରେ କିଛିତ୍ ଧାରଣା ଦେବା ଓ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରାଇବା ଏହି ଲେଖାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ଅନ୍ୟ ଯେକୌଣସି ଚାଷଠାରୁ ଏହା ଅତି ସହଜ ଓ ଅନ୍ୟ କାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କରି ଜଣେ ଲୋକ କିପରି ସାମାନ୍ୟ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କରି ଏହାକୁ ଚାଷ କରିପାରିବ ଓ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଉତ୍ପାଦନ କରି ସ୍ବାବଲମ୍ବୀ ହୋଇ ପାରିବ ତାହା ଏଥିରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

ଜିଆର ବାସସ୍ଥାନ-

ଜିଆ ରହିବାର ସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତୃତ । ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏମାନେ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଜୈବିକ ପଦାର୍ଥ ଓ ପାଣିଥିବା ସ୍ଥାନ ଯଥା ପତିଆ, ଖତ ବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଦା, ମଇଳା ପାଣି ଯାଉଥିବା ନାଳୀ, ରୋଷେଇ ଘରର ନାଳୀ,

ଫସଲ କିଆରୀ, ପାଣି ଜମୁଥିବା ସ୍ଥାନର କଡ଼, ଛାଡ଼, ମସଲାବଟା ଶିଳର ତଳ ଓ ବରଫ ତଳଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବିଭିନ୍ନ ଗଛ ଯଥା- ଧାନ, କଦଳୀ, ତାଳ, ବାଉଁଶର ପତ୍ର ସନ୍ଧି ମାନଙ୍କରେ ଏମାନେ ରହିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ।

ଜିଆର ଆକାର ପ୍ରକାର ଓ ସୃଷ୍ଟି-

ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରାୟ ୩୦୦୦ ପ୍ରକାରର ଜିଆ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାନ୍ତି ଯାହା ଭିତରୁ ୫୦୦ ପ୍ରକାରର ଆମ ଦେଶରେ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଜିଆର ଶରୀର ୨ ପରସ୍ତ ନଳୀ ଆକାରର ଯାହାକି ବହୁତ ଖଣ୍ଡ (Segment) କୁ ନେଇ ଗଠିତ । ଏହା କୀଟପତଙ୍ଗ ମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବିବର୍ତ୍ତନର ନିମ୍ନ ସ୍ତରରେ ଥିବା ଏକ ପ୍ରାଣୀ । ପ୍ରାଣୀ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁସାରେ ଏହାର ଶରୀର ବିଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡକୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଫାଇଲମ୍ ଆନେଲିଡା (ଶରୀରରେ ଗୋଲାକାର ରିଙ୍ଗଭଳି ଚିହ୍ନଥିବା ଜୀବ) ଓ କ୍ଲମ୍ବ ଓଲିଗୋଚେଟାରେ ରଖାଯାଇଛି । ଲାଟିନ୍ ଶବ୍ଦ ଓଲିଗୋର ଅର୍ଥ ହେଲା ଅଳ୍ପ କିଛି ଓ ଚେଟାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଲୋମ ଜାତୀୟ ଅଂଶ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର ଶରୀରର ବାହ୍ୟ ଭାଗରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଲୋମପରି କେତେକ ଅଂଶ ରହିଥାଏ, ଯାହାକି ଏହାକୁ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେବାରେ ଓ କେତେକ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଜିଆର ସୃଷ୍ଟି ୫-୭ କୋଟି ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପ୍ରିକାମିଆନ୍ ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଦ୍ୱିବାଜପତ୍ରି ଉଦ୍ଭିଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ଆଗରୁ ହୋଇଥିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ଏମାନେ ପ୍ରଥମେ ଜଳଭାଗରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ପରେ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ଆସିଥିବାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । କେତେକ ଜିଆର ଆକାର ମାତ୍ର ୨ ସେ.ମି. ହୋଇଥିବାବେଳେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ବ୍ରାହ୍ମିଣୀ ଗ୍ରାଣ୍ଡିସ୍ ୧ ମିଟର, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ମେଗାସ୍ପୋଲାଇଡସ୍ ଅଷ୍ଟ୍ରାଲିସ୍ ୪ ମିଟର ଓ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ମାଇକ୍ରୋଚେଟସ୍ ମାଇକ୍ରୋଚେଟସ୍ ପ୍ରାୟ ୭ ମିଟର ଲମ୍ବ ହୋଇଥାଏ ।

ବିଭାଗୀ କରଣ

ଜିଆମାନେ କେଉଁଠାରେ ଓ ମାଟିର କେତେ ଗଭୀରରେ ରୁହନ୍ତି, କ'ଣ ଖାଆନ୍ତି, ଦେଶୀୟ କିମ୍ବା ବିଦେଶରୁ ଆସି ରହି ଯାଇଛନ୍ତି ଏସବୁକୁ ବିଚାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇ ପାରିବ। ଯଥା-

- କ) ୧. ମାଲକୋଡ଼ିଲ୍- ସନ୍ଧ୍ୟାସନ୍ଧିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହିଥାନ୍ତି।
୨. ମେଗାଡ଼ିଲ୍- ସ୍ଥଳଭାଗରେ ରହୁଥିବାରୁ ଆର୍ଥର୍ସ୍ ବୋଲି ନାମ କରଣ କରାଯାଇଛି। ଅବଶ୍ୟ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଉଭୟକୁ ଆର୍ଥର୍ସ୍ ବା ଜିଆ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ।
- ଖ) ୧. ଏପିଜେକ୍- ଏମାନେ ମାଟିର ଉପରସ୍ତରରେ ରହି ପତାସଜା ଗଛପତ୍ର, ଗୋବର ଇତ୍ୟାଦି ଖାଇଥାନ୍ତି ଓ ଦେଖିବାକୁ ପ୍ରାୟ ରଙ୍ଗାନ୍। ବଂଶବୃଦ୍ଧି ଦୃତ। କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ।
୨. ଏଷ୍ଟୋଜେକ୍- ଏମାନେ ମାଟିର ୨୦-୩୦ ସେ.ମି. ତଳେ ରହିଥାନ୍ତି। ପ୍ରାୟ ଉପରକୁ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ। ମାଟି ଖାଇ ସେଥିରୁ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି। ଭୂମି ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ୍ତରାଳ ଭାବରେ ଗତି କରିଥାନ୍ତି। ମାଟି ଭିତରେ ମଲତ୍ୟାଗ କରିଥାନ୍ତି।
୩. ଆନେସିକ୍- ଏମାନେ ମାଟିର ବହୁତ ଗଭୀରକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ୩ ମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥାନ୍ତି। ରାତିରେ ମାଟି ଉପରକୁ ଆସି ଗଛ ପତ୍ରର ତାଜା ବା ସଜା ଅଂଶ ମାଟି ଭିତରକୁ ଭିଡି ନେଇ ପରେ ତାକୁ ଖାଇଥାନ୍ତି। ଆକାରରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ବଡ଼। ବଂଶବୃଦ୍ଧି ଖୁବ୍ ଧିର। ଏମାନଙ୍କ ଦେହରେ ରଙ୍ଗ କଣିକା ପ୍ରାୟ ନଥାଏ।
- ଗ) ଉପରୋକ୍ତ 'ଖ' ବିଭାଗର ତିନୋଟି ପ୍ରକାରର ଜିଆ ମାନଙ୍କର ଖାଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଯଥାକ୍ରମେ ନିମ୍ନ ଅନୁସାରେ ନାମକରଣ କରାଯାଇପାରିବ।

୧. ଫାଇଟୋଫାଗସ୍ (ସତାପତ୍ର, ଗୋବର ଇତ୍ୟାଦି ଖାଉଥିବା)
୨. ଜିଓଫାଗସ୍ (ମାଟି ଖାଉଥିବା) ଓ
୩. ଜିଓଫାଇଟୋଫାଗସ୍ (ଉଭୟ ମାଟି ଓ ସତାପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଖାଉଥିବା)

ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ‘ଖ’ ଓ ‘ଗ’ ପ୍ରକାରର ବିଭକ୍ତି କରଣ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶୀତ ମଣ୍ଡଳୀୟ (Temperate) ଜିଆ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେଉଥିବାବେଳେ ଗ୍ରୀଷ୍ମମଣ୍ଡଳୀୟ ଜିଆ ମାନଙ୍କଠାରେ ଏତେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଭେଦ ଦେଖାଦେଇନଥାଏ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଅଧିକାଂଶ ମାଟି ଖାଇ ସେଥିରୁ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି ।

ଆହୁରି ଗୋଟିଏ କଥା ହେଲା ଯେ ‘ଖ’ ‘ଗ’ ବିଭାଗର (୧) ଓ (୩) ନମ୍ବର ପ୍ରକାରର ଜିଆମାନଙ୍କୁ ହୁମସ୍ ପରମର ବା ଡେବ୍ରିଟିଭୋରସ୍ କୁହାଯାଏ ଓ ଏମାନଙ୍କୁ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । (୨) ନମ୍ବରର ଜିଆକୁ ହୁମସ୍ ଇଟର ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏମାନେ ମାଟିର ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଶେଷ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି ।

ଘ) ୧. ଏଣ୍ଟେମିକ୍ ବା ଦେଶୀୟ ଜିଆ

୨. ପେରେଗ୍ରାଇନ୍ ବା ବିଦେଶରୁ ଆସି ଦୀର୍ଘଦିନ ହେଲା ରହି ଆସୁଥିବା ଜିଆ । ଏମାନଙ୍କର ପରିବେଶ ସହ ଖାପଖୁଆଇ ଚଳିବା ଗୁଣ ଦେଶୀୟ ଜିଆଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ।

ଜିଆଠାରୁ ମିଳୁଥିବା ଉପକାର

ଜିଆମାନଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଥିବା ଉପକାରକୁ ଆମେ ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା । ପଥମଟି ହେଲା ଜିଆମାନେ ମାଟିରେ ରହିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କରି ଆମକୁ କି କି ଉପକାର ମିଳିଥାଏ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଲା ଯେଉଁ ଜିଆମାନେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରନ୍ତି ସେ କମ୍ପୋଷ୍ଟରୁ ଆମେ କି ପ୍ରକାର ବିଶେଷ ଲାଭ ପାଇଥାଉ । ମାଟି ଭିତରକୁ

ପଶିବା, ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା, ମଳତ୍ୟାଗ କରିବା (Casting) ଏବଂ ମାଟି ଭିତରେ ଯିବା ଆସିବା କରିବା ଫଳରେ ଆମେ ଜିଆମାନଙ୍କ ଠାରୁ ନିମ୍ନପ୍ରକାରର ସୁବିଧାମାନ ପାଇଥାଉ ।

୧. ମାଟିକୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କରି ଖାଇବା ଦ୍ଵାରା ବଡ଼ ବଡ଼ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ଅଂଶରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକି ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ ହେବାକୁ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଲାଗିଥାନ୍ତା । କ୍ଷୁଦ୍ର ଆକାରର ହୋଇଯିବାରୁ ଏଥିରେ ଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଗଛକୁ ସହଜରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ।

୨. ଜିଆର ପେଟ ଭିତରେ ଥିବା ଅସଂଖ୍ୟ ଅଣୁଜୀବ ଏହାର ମଳ (Cast) ସହ ବାହାରିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୈବିକ ପଦାର୍ଥର ଖତ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ତ୍ଵରାନ୍ୱିତ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ମଳରେ ବାହ୍ୟ ପରିବେଶ ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୦୦୦ ଗୁଣ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଣୁଜୀବ ରହିଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ମଳ ଜୈବସାର ଭଳି କାମ ଦେଇଥାଏ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ ।

୩. ଜିଆମାନେ ଗାଳୁଥିବା ମାଟିରେ ବାହାରର ମାଟି ଅପେକ୍ଷା ୫ଗୁଣ ଅଧିକ ଯବକ୍ଷାରଜାନ, ୭ ଗୁଣ ଫସଫରସ, ୧୧ଗୁଣ ପଟାସ୍, ୨ଗୁଣ ତୁନ, ୨ ଗୁଣ ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ୍ ରହିବା ସହ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଆମିନୋ ଅମ୍ଳ, ଭିଟାମିନ୍, ହର୍ମୋନ୍, ଜଟିଳ ରହିଥାଏ । ଶେଷୋକ୍ତ ତିନୋଟି ପଦାର୍ଥ ମଞ୍ଜିରୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଙ୍କୁରୋଦ୍ଗମ୍ ହେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ସହ ଗଛର ବୃଦ୍ଧିକୁ ମଧ୍ୟ ଦୃଢ଼ କରିଥାଆନ୍ତି ।

୪. ଡାର୍ଭଜନ୍ (୧୮୮୧) ହିସାବ କରି ଦେଖୁଥିଲେ ଯେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ଜିଆମାନେ ଗାଳୁଥିବା ମାଟିର ପରିମାଣ ୧୮ ରୁ ୪୦ ଟନ୍ ହୋଇପାରେ । ତାଙ୍କ କଥାକୁ ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ଅବିଶ୍ଵାସ ରୁଥିଲେ । ଏବେ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ସ୍ଥଳବିଶେଷରେ ଏହା ହଜାର ଟନ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ । ଏତେ ବହୁତ ପରିମାଣର ମାଟି ତଳୁ

ଉପରକୁ ଆସିବା ଜମିକୁ ଏକପ୍ରକାର ହଳ କରିବା ସହ ସମାନ ।
ଏହାଦ୍ୱାରା ମାଟି ତଳେ ଥିବା ଖାଦ୍ୟସାର ଉପରକୁ ଆସି ଗଛର
କାମରେ ଲାଗିଥାଏ ।

୫. ଜିଆ ଗାଳୁଥିବା ମାଟି ଜମିକୁ ଉର୍ବର କରିବା ସହ ମାଟିର ଅମ୍ଳର
ମଧ୍ୟ କମାଇଥାଏ ।
୬. ଆନେସିକ କିସମର ଜିଆ ଯେଉଁମାନେ କି ମାଟିର ବହୁତ
ଗଭୀରକୁ ଡାଳପତ୍ର ଭିଡି ନିଅନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତଳମାଟି ମଧ୍ୟ
ଉର୍ବର ହୋଇଥାଏ ।
୭. ଜିଆମାନେ ସୁତଙ୍ଗ ତିଆରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ମାଟିର ଜଳଧାରଣ
କ୍ଷମତା ବଢ଼ିଥାଏ ଓ ପବନ ଆତୟାତ ଭଲ ହୋଇଥାଏ । ଜିଆଥିବା
ଜମିରେ ମାଟିର ଜଳଧାରଣ କ୍ଷମତା, ଏମାନେ ନଥିବା ଜମିଠାରୁ
ଶତକଡା ୧୫ ରୁ ୨୦ ଭାଗ ଅଧିକ ଥିବାର ଦେଖାଯାଇଛି ।
ଏହି ସୁତଙ୍ଗ ବର୍ଷାପାଣିକୁ ବୋହିଯିବାକୁ ନ ଦେବାରୁ ଉଭୟ ଜଳ
ଓ ମାଟି ସଂରକ୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ ।
୮. ଜିଆ ଗାଳୁଥିବା ମାଟି ସହ କେତେକ ଅଠାଳିଆ ପଦାର୍ଥ ମିଶିକରି
ଥିବାରୁ ଏ ଗୁଡ଼ିକ ପାଣିରେ ସହଜରେ ମିଳାଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ
ଏହା ମାଟିକୁ ଗାଠନିକ ସ୍ଥିରତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ପାଣି ଓ
ପବନ ଜନିତ ନୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟ ମଧ୍ୟ କମାଇଥାଏ ।
୯. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଜିଆର ମିଶ୍ରିତ ଚାଷ (Poly Culture) ସାହାଯ୍ୟରେ
ମାଟିକୁ ତଳ ଉପର କରିବା ଓ ମାଟିର ଉର୍ବରତା ବଢ଼ାଇବା ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ କ୍ଷୟିତ ମାଟି, ଲୁଣିମାଟି ଓ କ୍ଷାରାୟ ମାଟିକୁ ମଧ୍ୟ
ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇ ପାରୁଛି ।
୧୦. ଜିଆ ଦେହରେ ୩.୭୫ ପି.ପି.ଏ.ମ୍. ପରିମାଣର ଯବକ୍ଷାରଜାନ
ରହିଥିବାରୁ ସେମାନେ ମରିଯିବା ପରେ ତହା ମାଟିକୁ ଉର୍ବର

କରିଥାଏ । ଏକ ହେକ୍ଟରରେ ରହୁଥିବା ଜିଆ ୧୦୦ କେ.ଜି. ପାଖାପାଖି ଯବକ୍ଷାରଜାନ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତିତ ସେମାନଙ୍କ ଦେହରେ ଥିବା ଫସଫରସ୍, ପଟାସ୍, ଚୂନ ଓ ମ୍ୟାଗ୍ନେସିୟମ୍ ଯାହାକି ଯଥାକ୍ରମେ ୭.୪, ୩.୮, ୨.୯ ଓ ୪.୯ ପି.ପି.ଏମ୍ ଥାଏ ତାହା ମଧ୍ୟ ଗଛକୁ ମିଳିଥାଏ ।

୧୧. ପରାକ୍ଷାରୁ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଜିଆ ରହୁଥିବା ଜମିରେ ଫସଲର ଅନିଷ୍ଟକାରୀ ଅଣୁଜୀବ ଓ ସୂତ୍ରଜୀବଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମିଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏମାନେ ପରୋକ୍ଷରେ ଗଛକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରୋଗପୋକ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷାକରିଥାନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ଏମାନେ ଉପକାରୀ ଅଣୁଜୀବ ରାଇଜୋବିୟମ୍ ଓ ଭି.ଏ.ଏମ୍. ର ସଂପ୍ରସାରଣରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୨. ଜିଆ ଥିବା ଜମିରେ ଅଳ୍ପ ଜଳସେଚନ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ କାରଣ ଏମାନେ ତଳ ମାଟିରେ ଥିବା ଜଳକୁ ନିଜ ଖାଦ୍ୟ ସହ ଖାଇ ଉପରକୁ ଆସିବାବେଳେ ତାହା ଗଛକୁ ମିଳିଥାଏ । କାରଣ ଜିଆ ତା ଦେହରୁ ସବୁବେଳେ ଜଳାୟ ଅଂଶ ବାହାରକରି ନିଜର ରାସ୍ତାକୁ ଓଦା କରି ରଖୁଥାଏ । ତେଣୁ ଜିଆମାନେ ଜୈବ ପାଣିପମ୍ପ (Biopump) ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

୧୩. ଜିଆ ଥିବା ଜମିରେ ମାଟି ହାଲୁକା ଥିବାରୁ ଓ ଏଥିରେ ପ୍ରଚୁର ଖାଦ୍ୟସାର ଥିବାରୁ ଏହି ମାଟିରେ ଗଛର ଚେରର ଦୃଢ଼ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ଜିଆ ଦ୍ଵାରା ତିଆରି ସୁତଙ୍ଗ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଗଛର ଚେର ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ିଥାଏ ।

୧୪. ଚାଷଯୋଗୁଁ ଜମିର କିଛି ଜଞ୍ଜି ତଳେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା କଠିନ ସ୍ତର (Plough Pan) କୁ ଲୁହ୍ନିକସ୍ ଟେରେଷ୍ଟ୍ରିସ୍ କିସମ ଜିଆ ଭେଦ କରି ପାରୁଥିବାରୁ, ଏହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଜଳ, ବାୟୁ ଓ ଚେରର ଗତିକୁ ସୁଗମ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧୫. ଜିଆ ଥିବା ଜମିରେ ରକ୍ତ ଫସ୍‌ଫେଟ୍ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିଲେ ତାହା ମାଟିରେ ଶୀଘ୍ର ମିଶିଯାଇ ଗଛକୁ ବେଶି ପରିମାଣର ଫସ୍‌ଫେଟ୍ ଖାଦ୍ୟ ଉପାଦାନ ମିଳିଥାଏ ।
୧୬. ଜିଆ ଗଳାମାଟି ଦାନାଦାନ ଓ ଏଥିରେ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ବେଶୀ ଥିବାରୁ ରାତିରେ ପଡୁଥିବା କାକର ଏହା ଭିତରେ ରହି ଯାଇଥାଏ । ଯାହାକି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଗଛକୁ ମିଳିଥାଏ ।
୧୭. ଜିଆରୁ ମିଳୁଥିବା ପୁଷ୍ଟିସାର (Vermi Protein & Vermitin) ମଣିଷ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁ (ମାଛ, କୁକୁଡ଼ା ଓ ଘୁଷୁରି) କି ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରୁଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ଜିଆ ଦେହରେ ନିକେଲ, ଦସ୍ତା, ଶିଶା, ତମ୍ବା, ପାରଦ ଇତ୍ୟାଦି ଭାରି ବସ୍ତୁ ଓ କାର୍ବମରା ବିଷ ଇତ୍ୟାଦି ନଥିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏଠାରେ କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ, ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ଜିଆ ଦେହରେ ପ୍ରାୟ ୭୫ % ପାଣି ଓ ଶୁଖିଲା ଜିଆ ଦେହରେ ପ୍ରାୟ ୨୫ % ପୁଷ୍ଟିସାର ଥାଏ ।
୧୮. ବହୁ ପୁରାକାଳରୁ ଜିଆରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗପାଇଁ ବିଶେଷକରି ଆଣ୍ଟିଗଣ୍ଡି ବାତ ଓ ଜଣ୍ଡିସ୍ ପାଇଁ ଔଷଧ ତିଆରି କରାହୋଇ ଆସୁଅଛି ।

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟର ଉପକାରିତା

ଏପିଜେକ୍ଟିଭ୍ କିମ୍ବା ଏମାନଙ୍କ ସହ ଆନେସିକ ଜିଆମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଘର ଭିତରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଭର୍ମି କମ୍ପୋଷ୍ଟ (Vermi Compost) ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ । ସାଧାରଣ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତୁଳନାରେ ଏଥିରୁ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ବିଶେଷ ସୁବିଧାମାନ ମିଳିଥାଏ ।

୧. ସାଧାରଣ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରିବାକୁ ପ୍ରାୟ ୬ ମାସ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଜିଆଙ୍କୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ଵାରା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି

ପ୍ରକ୍ରିୟା ୨ ରୁ ୫ ଗୁଣ ଦ୍ରୁତରେ ଘଟୁଥିବାରୁ ପ୍ରାୟ ୧ ରୁ ୨ ମାସ ଭିତରେ ଖତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ।

୨. ସାଧାରଣ କମ୍ପୋଷ୍ଟଠାରୁ ଏହାର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ କାରଣ ଏଥିରେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟସାର ରହିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହରମୋନ୍, ଭିଟାମିନ୍, ଇତ୍ୟାଦି ରହିଥାଏ । ଏହା ଫଳ ଓ ପନିପରିବାର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ଯଥା ଉତ୍କଳ ଦିଶିବା, ବେଶି ଖାଦ୍ୟସାର ରହିବା, ଅଧିକ ସ୍ବାଦିଷ୍ଟ ହେବା ଓ ବେଶିଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଜା ରହିପାରିବାର କ୍ଷମତା ଇତ୍ୟାଦିକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ ।
୩. ଏହି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରିବେଳେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ପରିବେଶ ଦୂଷିତ ହେବାର ଆଶଙ୍କା ନଥାଏ । କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଦାରେ ଜିଆମାନେ ଚଳପ୍ରଚଳ ହେଉ ଥିବାରୁ ଭିତରକୁ ଅମ୍ଳଜାନ ସହଜରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରେ, ତେଣୁ ଗଦାକୁ ଓଲଟ ପାଲଟ ନକଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଅସୁବିଧା ହୁଏ ନାହିଁ ।
୪. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ବାରା ପତ୍ରର ଆକାର ବଢ଼ିବ. ଅଧିକ ଆଲୋକ ସଂଶ୍ଳେଷଣ (Photosynthesis) ହେବା, ଠିକ୍ ସମୟରେ ଫୁଲ ଫୁଟିବା ଓ ଫଳ ନ ଝଡ଼ିବା ଓ ସର୍ବୋପରି ଅମଳ ବଢ଼ିବା ଇତ୍ୟାଦି ଲାଭ ମିଳିଥାଏ ।
୫. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ପଦାର୍ଥର ମୂଲ୍ୟ ଓଜନର ପ୍ରାୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଆକାରରେ ମିଳିଥାଏ ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ସବୁପ୍ରକାର ପକ୍ଷତିଠାରୁ ଯଥେଷ୍ଟ କମ୍ । ଏଥଯୋଗୁଁ କମ୍ କମ୍ପୋଷ୍ଟରୁ ଫସଲ ତାର ଆବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟସାର ପାଇପାରେ ଓ ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ।
୬. ଜିଆମାନେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରୁଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଶୁଭାବମାନେ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ଜିଆର ମଳ (Cast), ଅଶୁଭାବ ଦ୍ବାରା ତିଆରି କମ୍ପୋଷ୍ଟ, ଜିଆର ଖୋସା (Cocoon) ଓ ଛୋଟଜିଆ ଇତ୍ୟାଦି ମିଶିକରି ଥା'ନ୍ତି । ଉପଯୁକ୍ତ

ପରିବେଶରେ ଖୋସାରୁ ଛୁଆ ବାହାରି ଜମିରେ ତାର ବଂଶ ବିସ୍ତାର କରିଥାଏ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଏହି କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ଜିଆମଳ ଯେତେ ଅଧିକ ଥିବ ତାର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ସେତେ ଅଧିକ ।

୭. ଜିଆମାନେ ଖାଉଥିବା ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାର ମାତ୍ର ୫ ରୁ ୧୦ ଶତକଡ଼ା ନିଜର ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି ।
୮. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ଯବକ୍ଷାରଜ୍ଞାନ ବିବକ୍ଷନ କରିପାରୁଥିବା ଅଣୁଜୀବ ଆକ୍ଟୋଟୋବ୍ୟାକଟର ଓ ମାଟିରେ ବାନ୍ଧି ହୋଇ ରହିଥିବା ଫସଫରସ୍ କୁ ତରଳାଇ ପାରୁଥିବା ଫସଫୋବ୍ୟାକଟରମାନେ ରହିଥିବାରୁ ସେମାନେ ସ୍ୱାଧୀନ ଭାବରେ ଜମିର ଉର୍ବରତା ବଢ଼ାଇଥାନ୍ତି ।
୯. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଅଣୁଜୀବ ଅନ୍ୟ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତୁଳନାରେ କମ୍ ଥାନ୍ତି ବା ଆଦୌ ନଥାନ୍ତି ।
୧୦. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଛର ଖାଦ୍ୟଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ କରିଥାଏ ।
୧୧. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ସମୟରେ ସେଥିରେ ଅଧିକ ପାଣି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଓ ତାକୁ ତଳପଟେ ସଂଗ୍ରହ କରି ଗଛରେ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ଗଛ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଭର୍ମି ଡ୍ୱାଣ ବା ଭର୍ମି ଲିକୁଇଡର ୧୦ ମିଲିଲିଟରକୁ ୧ ଲିଟର ପାଣି ସହ ମିଶାଇ ସିଞ୍ଚନ କରାଯାଇଥାଏ ।
୧୨. ଜିଆର ମଳ ଆକାରରେ ବାହାରି ଆସୁଥିବା ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାର ବିଶେଷ ରାସାୟନିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏଗୁଡ଼ିକ ୨ ମାଇକ୍ରନ୍ ବା ଆହୁରି କମ୍ ଆକାରର କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ଖଣ୍ଡରେ ପରିଣତ ହେଉଥିବାରୁ ଓ ଏଥିରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଣୁଜୀବ ଓ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ମିଶିକରି ଥିବାରୁ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଏକ ଯାଦୁକାରୀ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

୧୩. ଫସଲରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ସାର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଗଛର କୋଷ ଗୁଡ଼ିକର ଦୃଢ଼ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ଏହାର ରୋଗ ପୋକ ନିରୋଧକ ଶକ୍ତି କମି ଯାଇଥାଏ। ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ବିଭିନ୍ନ ଖାଦ୍ୟସାର ସୁଷମ ମାତ୍ରାରେ ଥିବାରୁ ଗଛଗୁଡ଼ିକ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ବଢ଼ିଥାନ୍ତି ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରୋଗପୋକ ସହଜରେ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରେ ନାହିଁ।

୧୪. ଜୈବଚାଷ ପଦ୍ଧତିରେ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟକୁ ଜମିରେ ଫସଲ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ବିଶେଷ ଉପକାର ମିଳିପାରୁଛି।

୧୫. ଏହି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ଧୂଳି ଓ ବଟନ୍ ଛତୁର ଅମଳ ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ପାରୁଅଛି।

୧୬. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ବେଳେ ଜିଆର ବ୍ୟବହୃତ ମଧ୍ୟ ହେଉଥାଏ। ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଦରକାର ଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଗଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିବା ଅନ୍ୟଲୋକଙ୍କୁ କେଜି ପ୍ରତି ଟ. ୫୦୦ କି। ଦରରେ ବିକ୍ରୀ କରାଯାଇ ପାରିବ କିମ୍ବା ମାଛ, କୁକୁଡ଼ା, ବତକ ଓ ଘୁଷୁରିଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଆକାରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ଏଥିରୁ ଔଷଧ ତିଆରି କରୁଥିବା କାରଖାନାକୁ ବିକ୍ରୀ କରି ପୁଣି ଲାଭବାନ ହୋଇ ପାରିବେ। ଖାଦ୍ୟ ଓ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ଉପରେ ନିର୍ଭରକରି ଏମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବର୍ଷକୁ ୫୦ ରୁ ୨୦୦ ଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିଥାଏ।

କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ଜିଆର କିସମ ନିର୍ବାଚନ

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟିଆରିକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଉକୃଷ୍ଟ କିସମର ଜିଆ ବାଛିବା ଦରକାର। ଏଥିପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍।

୧. ବଢ଼ାଯାଇଥିବା ଜିଆ ଖୁବ୍ କମ୍ ସମୟରେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଅଳିଆକୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ପରିଣତ କରି ପାରୁଥିବ।

୨. ନିଜର ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଅତି ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ଖାଦ୍ୟ ଦରକାର କରୁଥିବ କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଖାଇ ହଜମ କରିପାରୁଥିବ ।
୩. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ବିଶେଷ କରି ଅତି ପୁଷ୍ଟିକର ଅଳିଆ ଖାଇବା କ୍ଷମତା ଥିବ ।
୪. ରୋଗ ସହଣୀ ଶକ୍ତି ଥିବ ।
୫. ପ୍ରଜନନ କ୍ଷମତା ଖୁବ ବେଶି ଓ ଦୃଢ଼ ହେବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଛୁଆଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ିପାରୁଥିବେ ।
୬. ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜଟିଳ ପରିସ୍ଥିତି ସହ ଖାପଖୁଆଇ ଚଳି ପାରୁଥିବ । ଯଥା ଜଳ, ଉତ୍ତାପ କିମ୍ବା ଅମ୍ଳରୁର ସାମାନ୍ୟ କମ୍ ବେଶି ଯୋଗୁଁ ବିଶେଷ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉନଥିବା ।
୭. ଅଳିଆ ଗଦାରେ ଛାଡ଼ିବା ମାତ୍ରେ କାଳବିଳମ୍ବ ନ କରି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ଆରମ୍ଭ କରି ପାରୁଥିବ ।
୮. ଯଦି କେହି ଏପିଜେକ୍ଟିଭ୍ ଓ ଆନେସିକ୍ କିଷମକୁ ମିଶାଇ କରି ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥାନ୍ତି ତେବେ ମିଳିମିଶି ଚଳିବାର କ୍ଷମତା ଥିବ ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଆଖିଆଗରେ ରଖି ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱରେ ଚାରୋଟି କିଷମ ଜିଆର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଅଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:-

୧. ଜସେନିଆ ଫୋଏଟିଡା
୨. ଯୁଡ୍ରଲସ୍ ଯୁଜେନିଏ
୩. ପେରିଓନିକ୍ ଏକ୍ସକାର୍ବୋସ୍
୪. ଲୁୟିକସ୍ ରୁବେଲସ୍

ପ୍ରଥମ କରି ଜିଆଚାଷ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏହି ମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଗୋଟିଏ ବାଛିନେବା ଭଲ । କାରଣ ଦେଖା ଜିଆକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉପରୋକ୍ତ ଜିଆକୁ ଲାଳନ ପାଳନ କରିବା ଶିଖିଯିବାପରେ ଆରମ୍ଭ କରିପାରିବେ ।

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକତା

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଥମେ ଜିଆର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ଦରକାର । ଏହି ଖାଦ୍ୟ ବର୍ଷସାରା କିପରି ମିଳିପାରିବ ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ଜିଆର ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଗାଈ, ଛେଳି, ମେଷା, ମଇଁଷି, ଘୁଷୁରି, କୁକୁଡ଼ା, ଆଦିର ମଳ, ବାଟି ବଗିଚାରୁ ମିଳୁଥିବା ଘାସ ବା ଫସଲ ଅମଳ ପରେ ରହିଯାଉଥିବା ନତା ଓ ଡାଳପତ୍ର, ପନିପରିବା ଫଳ ଆଦିର ଚୋପା ଇତ୍ୟାଦି । ଉପରୋକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ମଳ ମଧ୍ୟରୁ କୁକୁଡ଼ା ମଳର ଅମ୍ଳତ୍ୱ ଅଧିକ ହୋଇ ଥିବାରୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ପାଣି ପ୍ରବାହ କରାଇ ଓ ଚୂନ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏହାର ଅମ୍ଳତ୍ୱ କମାଇବା ଦରକାର । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଳ ଗୁଡ଼ିକୁ ଯଦିଓ ସିଧାସଳଖ ବା ୭/୮ଦିନ ରଖିବା ପରେ ବ୍ୟବହାର କରି ହେବ ତଥାପି ନୂଆକରି ଜିଆଚାଷ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଏଗୁଡ଼ିକ ସାମାନ୍ୟ ସୁଖାଇ ଗୁଣ୍ଡକରି ବ୍ୟବହାର କରିବା ଭଲ । ଘାସ, ଡାଳପତ୍ର, ନତା, ଓ ପନିପରିବା ଚୋପା ଆଦିକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଛୋଟ ଛୋଟ କରି କାଟି ସାମାନ୍ୟ ଶୁଖାଇ ତାକୁ କିଞ୍ଚିତ ପରିମାଣର ସତାଇନେବା ପରେ ଏହା ଜିଆର ଖାଦ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ଏ ଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ସାରିବା ପରେ ତା'ସହ ଗୋବରକୁ ଜୁଣ (Starter) ଆକାରରେ ମିଶାଇ ଓଦାଳିଆ ଅବସ୍ଥାରେ ୧୦-୧୫ଦିନ ରଖିଦେଲେ ଏହା ଜିଆର ଖାଦ୍ୟ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ରଖିବାର ୧୦-୧୫ ପରେ ଯଦି ସେଥିରୁ ଆହୁରି ଗରମ ବାହାରୁଥାଏ ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଓଲଟ ପାଲଟ କରି ପୁଣି ୭ ଦିନ ରଖି ତାପରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ପନିପରିବାର ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶ ଅଧିକ ଅମ୍ଳଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସେଥିରେ କିଛି ଚୂନ ବା ଅଣ୍ଡା ଖୋଳର ଗୁଣ୍ଡ ମିଶା ଯାଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକ ସତାଇବା ସମୟରେ ଦେଖିବା ଦରକାର ଯେମିତି ଏଥିରେ ବେଶି ପରିମାଣର ପାଣି ନରହେ କାରଣ ବେଶି ପାଣି ଯୋଗୁଁ ଅମ୍ଳଜାନ ଅଭାବରୁ ପବନ ରହିତ (Anaerobic) ଅବସ୍ଥାରେ ବଢୁଥିବା ଅଶୁଦ୍ଧାବ ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇ ସେଥିରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିଥାଏ । ଏପରିକି ସେଥିରେ ନର୍ଦ୍ଦମା ପୋକ ଓ ମାଛିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଣ୍ଡାଦେଇ ପରିବେଶକୁ ଦୂଷିତ କରିଦେଇ ପାରନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼କଥା ହେଲା ପବନରେ

(Aerobic) ବକ୍ତିପାରୁଥିବା ପ୍ରୋଟୋଜୋଆ, କବକ ଓ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଥିବା ଅଧାସତା ତାଳପତ୍ର ଜିଆପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରୁଚିକର। ତେଣୁ ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିଦେବା ଆବଶ୍ୟକ। କହିବାକୁ ଗଲେ ଆପଣଙ୍କର ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ସଫଳ ହେବ କି ନାହିଁ ଆପଣ ତାଳପତ୍ରକୁ ଆବଶ୍ୟକ ମୁତାବକ ଅଧା ସତାଇ ପାରୁଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ତା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ତେବେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଜିଆ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲାବେଳେ ନିରୋଳା କିମ୍ବା ବିଭିନ୍ନ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କର ମଳର ଗୁଣ୍ଡ ସହ ଅଧାସତା ବିଲଅଳିଆ ବା ନଡ଼ା ଓ ତାସହ ତଳଲିଖିତ ଯେକୌଣସି ଗୋଟିଏ ପଦାର୍ଥରୁ ଯଥାକ୍ରମେ ୮ ରୁ ୧୦ ଭାଗ + ୧ ଭାଗ + ୧ ଭାଗ ହିସାବରେ ମିଶାଇ ତିଆରି କରାଯାଇଥାଏ। ଶେଷୋକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଗୁଡିକ ହେଲା ଚୋକଡ଼, ବୋଟି, ଛୁଇଁ ଜାତୀୟ ଗଛର ତାଳପତ୍ର, ପନିପରିବା ଚୋପା, ଗୋବର ଗ୍ୟାସ ଟାଙ୍କିରୁ ବାହାରିଥିବା ସ୍ମୃତି ଜତ୍ୟାଦି। ଅବଶ୍ୟ ଏଥିରୁ ଏକାଧିକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ। ପ୍ରଫେସର ଶ୍ରୀମତୀ କାଲେଙ୍କ ମତରେ ୧ ଭାଗ ଗହମ ଚୋକଡ଼ ୧ ଭାଗ ବୁଟା ଚୋକଡ଼ ଓ ୧ ଭାଗ ପନିପରିବା ଚୋପାକୁ ୧୦ ଭାଗ ଗୋବର ସହ ମିଶାଇଲେ ସେଥିରେ ଜିଆମାନେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ବଢିଥାନ୍ତି ଓ ଭଲ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି। ଏ ସବୁରେ ଅଧିକ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ଥିବାରୁ ଏହା ଜିଆକୁ ଶୀଘ୍ର ବଢିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ। ତାଳପତ୍ରକୁ ଅଧା ସତାଇବା ବେଳେ ସେଥିରେ କମ୍ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ଥିବା ଜାଣିପାରିଲେ ପ୍ରତି ୧ ଟନରେ ୧ କିଲୋ ଯୁରିଆ ମିଶାଇ ଦେବା ଦରକାର। ଏହି ସବୁ ଅଳିଆରେ ଅଜ୍ଞାନ ଓ ଯବକ୍ଷାରଜାନ ର ଅନୁପାତ ପ୍ରାୟ ୪୦:୧ ଥାଏ। ଏଥିରେ ଯୁରିଆ ମିଶାଇବା ଦ୍ଵାରା ଏହି ଅନୁପାତ କମିଯିବାରୁ ଏହା ଜିଆର ବା ଅନ୍ୟ ଅଣୁଜୀବଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଖାଦ୍ୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ ଓ ସହଜରେ ଅଧା ସତି ପାରିଥାଏ।

ଜିଆର ଖାଦ୍ୟ ବାବଦରେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାପରେ ଜିଆ ସଂଗ୍ରହ କଥା ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍। ଆଗରୁ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ବହୁଳ ବ୍ୟବହୃତ ଚାରିପ୍ରକାରର ଜିଆ ଭିତରୁ ଆପଣ ଯେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବହାର କରିପାରନ୍ତି। ପ୍ରଥମେ ଏହାକୁ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣରେ କିଣି ବା ସଂଗ୍ରହକରି ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଦରକାର। ଅର୍ଥାତ୍ ୫୦ ରୁ ୧୦୦ ଟି କିଣି ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ

୨୦୦୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବତାଇବା ଦରକାର । ୨୦୦୦ ଜିଆ ଯାହାର ଓଜନ ପ୍ରାୟ ୧.୫ ରୁ ୨.୦ କିଲୋ ଓ ଦାମ୍ ଟ. ୭୫୦ କାରୁ ଟ. ୧୦୦୦ କା ହେବ ଆପଣ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି କିଣି ଦେଇ ପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ଵାରା ଜିଆ ଲାଳନ ପାଳନର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଅଭିଜ୍ଞତା ଆପଣ ହାସଲ କରିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ଜିଆ ଚାଷ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନର ଯେତିକି ଆବଶ୍ୟକ କଳାର ତାଠାରୁ ଅଧିକ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହାକୁ ନିଜେ କରି ଶିଖିବା ଦରକାର କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପାର୍ଟିକୁ ଯାଇ ସେଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରିପାରିଲେ ଖୁବ୍ ଭଲ । ୧୦୦ଟି ଜିଆରୁ ୨୦୦୦ ଜିଆ ପାଇବା ପାଇଁ ଅତି ବେଶିରେ ୨ ମାସ ସମୟ ଲାଗିବ ।

ଜିଆର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କିପରି କରିବେ

ଆପଣଙ୍କ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେଯେ ଏହିପରି କେତେଦିନ କରିବାକୁ ହେବ ଓ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟକ ଜିଆ ପାଇଗଲେ ଆଉ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା କଣ ? ଜିଆଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି କରିବା କଥା ଯାହା ଆଗରୁ କୁହାଗଲା ତାକୁ କହନ୍ତି ଭର୍ମି କଲଚର୍ । ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଜିଆର ମୂଳ ଉତ୍ସ (Base Culture) ପରି କାମ ଦେବ । ତେଣୁ ଏହି ମୂଳ ଉତ୍ସକୁ ରଖିପାରିଲେ ଅସୁବିଧା ସମୟରେ ଆପଣ ଏଥିରୁ କିଛି ପରିମାଣର ଜିଆ ପାଇ ପାରିବେ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବତାଇ ଅନ୍ୟକୁ ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ ।

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି

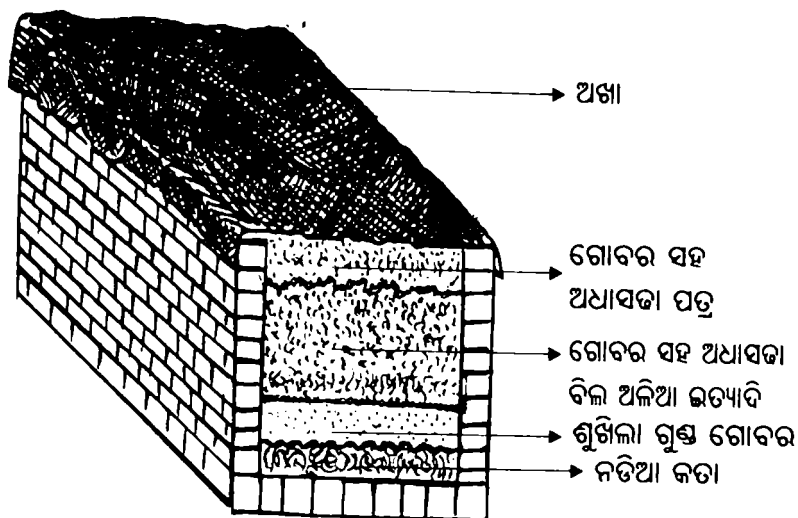
ଜିଆଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିଗଲା ପରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରିରେ ମନଯୋଗ କରିବା ଦରକାର । ଏଥିପାଇଁ ଦୁଇଟି ପଦ୍ଧତି ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା କୁଣ୍ଡକରି (Pit Method) ଓ ଅନ୍ୟଟି ଚଟାଣ ଉପରେ ଶଯ୍ୟାକରି (Bed Method) ।

କୁଣ୍ଡପଦ୍ଧତି

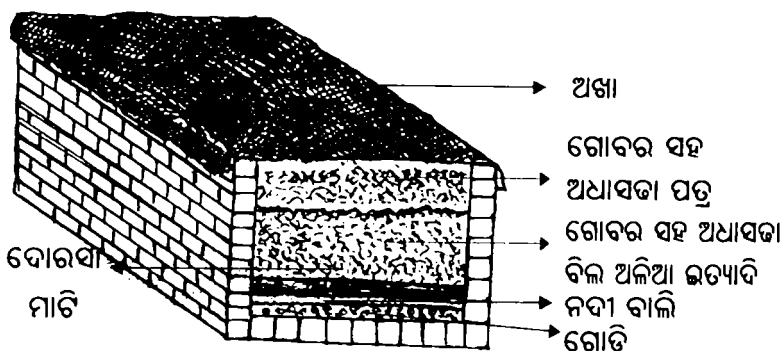
୨୦୦୦ ଜିଆଙ୍କ ପାଇଁ ୧ ଘନମିଟର ଆକାରର ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ ଦରକାର । ଇଟାରେ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡ କରିପାରିଲେ ଭଲ । ଏହାର

ଭିତର ପଟେ ଗୋଟିଏ କଡକୁ ଡାକୁ ହୋଇ ଗୋଟିଏ କଣାଥିବା ଦରକାର ଓ ଉପରେ ଚାଳିଆଟିଏ ଥିବା ଦରକାର । ଏହା ଦ୍ଵାରା ଖତଗଦାରୁ ଅଧିକ ପାଣି ସହଜରେ ବାହାରି ଯାଇ ପାରିବ ଓ ଚାଳଯୋଗୁଁ ଖରା କିମ୍ବା ବର୍ଷାପାଣି କୁଣ୍ଡରେ ପଡିବ ନାହିଁ ୨- ୩ ଟି କୁଅ ନନ୍ଦ ବ୍ୟବହାର କରି ମଧ୍ୟ ଏପରି କୁଣ୍ଡଟିଏ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

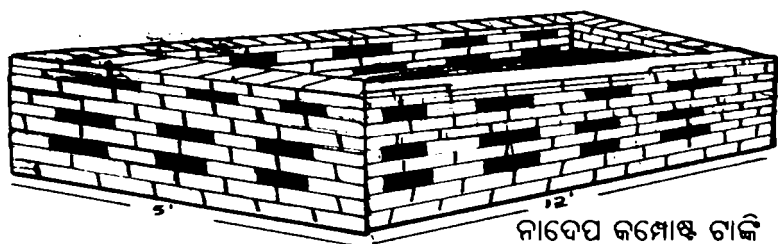
ଜିଆଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢାଇବା ବିଷୟରେ ଆଗରୁ ଯାହାସବୁ କୁହାଯାଇଛି ସେଗୁଡିକ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ତେଣୁ କୁଣ୍ଡର ସବାତଳେ ୨ ଇଞ୍ଚ ବହଳରେ ନତିଆକଡା କିମ୍ବା ଅଗାଡି କିମ୍ବା ଶୁଖିଲା କଦଳୀପତ୍ର ଯାହାକି ସହଜରେ ପଡିବ ନାହିଁ ତାକୁ ରଖନ୍ତୁ । ଏହା କୁଣ୍ଡରୁ ପାଣି ସହଜରେ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ । ଏସବୁ ବଦଳରେ ପ୍ରଥମେ ୧ ରୁ ୨ ଇଞ୍ଚ ଗୋଡି ଓ ତା ଉପରେ ୨ ରୁ ୩ ଇଞ୍ଚ ନଈବାଲି ଓ ମାଟି ସ୍ତର ସ୍ତର କରି ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ଚଳିବ । ଏହାପରେ ପୂର୍ବରୁ କରିଥିବା ପରି ୩ ଇଞ୍ଚର ପୁରୁଣା ଖତ ରଖିବା ଦରକାର । ଅବଶ୍ୟ ପୁରୁଣା ଖତ ବଦଳରେ ଶୁଖିଲା ଗୋବର ଗୁଣ୍ଡ, ଗୋବର ଗ୍ୟାସ ପ୍ଲାଷ୍ଟରୁ ବାହାରିଥିବା ସୁରି ଏପରିକି ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିହେବ । ଏହି ସବୁ ସ୍ତରକୁ କୁହାଯାଏ ଜିଆର ଶଯ୍ୟା (Vermi Bed) । ଜିଆଥିବା ବେଳେ ଉପରପଟୁ କିଛି ଅସୁବିଧା ସୃଷ୍ଟିହେଲେ ଜିଆମାନେ ଏଠାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥାନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଉପର ପଟେ ଥିବା ଅଳିଆ ଯଦି ଠିକ୍ ଭାବରେ ଅଧା ସତି ନଥିବ ତେବେ ସେଥିରୁ ଗରମ ବାହାରିବ । ଏହି ଗରମ ୫୦° ରୁ ୫୫° ସେଲ୍‌ସିଅସ୍ ହେଉଥିବାରୁ ତାହା ଜିଆମାନେ ସହିପାରିବେନି ଓ କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଭର୍ମିବେଡକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଅବଶ୍ୟ ଏପରି ହେବାକୁ ନଦେବା ଭଲ । କାରଣ ଏହି ଉତ୍ତାପ ବେଶିଦିନ ରହିଲେ ଜିଆମାନେ ମରିଯାଇ ପାରନ୍ତି । ଏପରି ହେବାର ସନ୍ଦେହ ଥିଲେ ତୁରନ୍ତ ଗଦାଟିକୁ ଓଲଟପାଲଟ କରିଦେବା ଭଲ ଯାହା ଫଳରେ ଭିତରୁ ଗରମ ବାହାରିଯିବ । ବଡବଡ ଫାର୍ମ ମାନଙ୍କରେ ସିଧାସଳଖ ଗଦାରେ ହିଁ ଅଧାପଟା ଯାଉଥିବାରୁ ସେଠାରେ ତାପମାନ ଯନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ଓ ଉତ୍ତାପ ଜମିବା ପରେ ହିଁ ଜିଆଙ୍କୁ ଛଡା ଯାଇଥାଏ ।

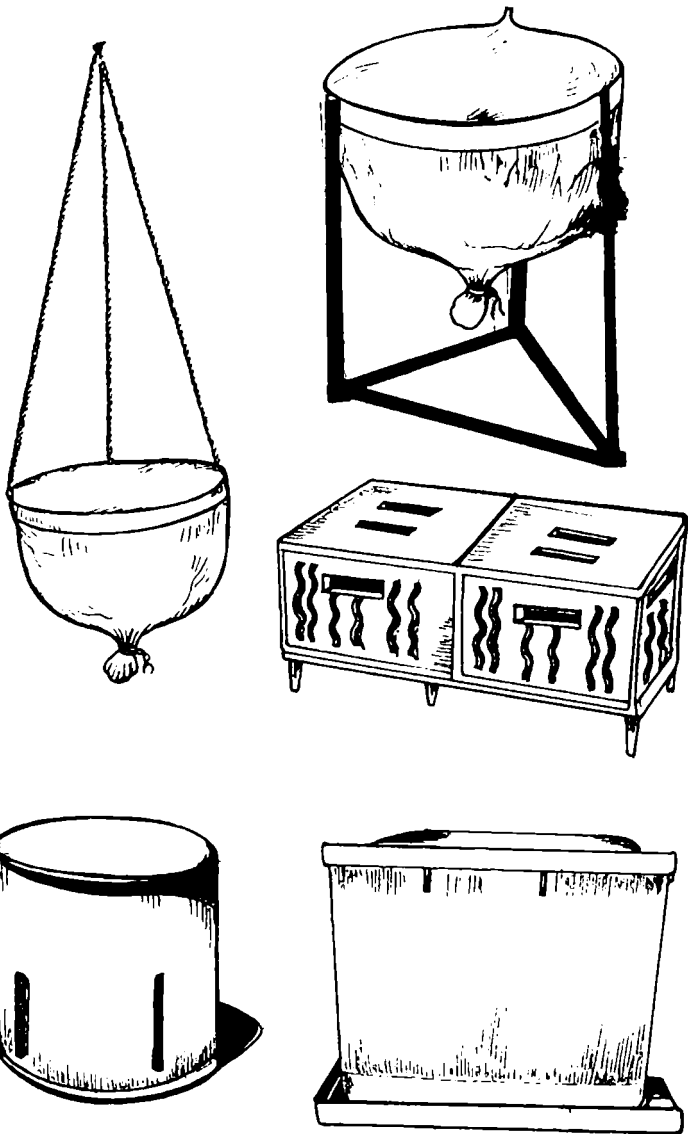

ଟାଙ୍କିରେ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଣାଳୀ

ଟାଙ୍କିରେ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଣାଳୀ

ଘର ଭିତରେ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ବଜାରରେ
ମିଳୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପାତ୍ର

ଏଥର ଆସନ୍ତୁ ଡୂତାୟ ସ୍ତର କଥା ଆଲୋଚନା କରିବା । ଏ ସ୍ତରଟି ହେଲା ଠିକ୍ ଆଗପରି ଜିଅନ୍ତା କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତର । ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବେତକୁ ଓଦା କରି ତା ଉପରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଏ । କିଛି ସମୟ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭିତରକୁ ଚାଲିଯିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଭିତରକୁ ଯିବେ ନାହିଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ରୋଗୀଶା ହୋଇଥିବେ ନଚେତ୍ ମରି ଯାଇଥିବେ । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେବା ଭଲ । ଡୂତାୟ ସ୍ତରଟି ଦ୍ବିତୀୟ ସ୍ତର ସହ ମିଶିଯିବା ପରେ ତାଉପରେ ୪ ଅଂଶର ବା ଖାଦ୍ୟସ୍ତରଟି ରଖନ୍ତୁ । ଏହା ହେଉଛି ସେହି ୮ ରୁ ୧୦ + ୧ + ୧ ଅନୁସାରେ ମିଶିଥିବା ଅଧାସତା ଖାଦ୍ୟ । ଏହା ଆପଣ ଏକାଥରେ ରଖିପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ୨ ରୁ ୩ ଦିନ ଅନ୍ତରରେ ୪ ରୁ ୬ ଇଞ୍ଚ ବହଳର ଦେଇପାରନ୍ତି । କୁଣ୍ଡଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାପରେ ତା ଉପରେ ଦୁଇ ପରସ୍ତ ପୁରୁଣା ଅଖା କିମ୍ବା ପ୍ରଥମେ କିଛି ଅଧା ସତା ପତ୍ର (Leaf Mould) ପକାଇ ତା ଉପରେ ଅଖା ପକାଯାଇପାରେ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ମଝିରେ ମଝିରେ ପାଣିଦେଇ ଓଦା ରଖନ୍ତୁ । ମାସକ ପରେ ବାୟୁ ଚଳାଚଳ ପାଇଁ ଓଲଟପାଲଟ କରିଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଦୁଇମାସପରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅମଳ କରନ୍ତୁ ।

ଶଯ୍ୟା ପଦ୍ଧତିରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି (Heap or Bed Method)

କୌଣସି ପ୍ରକାର କୁଣ୍ଡ ନ କରି ମାଟି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବୋକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତର ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ତର ରଖି କମ୍ପୋଷ୍ଟ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ ଚଟାଣଟି ଯଦି ସିମେଣ୍ଟର ହୋଇଥିବ ତେବେ ଭଲ କଥା । କିନ୍ତୁ ଯଦି ମାଟି ହୋଇଥିବ ତେବେ ତଳେ ପଲିଥିନ୍ ଟଦର ପକାଇବା ଦରକାର । ଉପରେ ଚାଲ ଥିବା ମଧ୍ୟ ଉଚିତ୍ । ଏହାର ଚଉଡ଼ା ୩ ରୁ ୪ ଫୁଟ୍ ଓ ଲମ୍ବ ଯେତେ ଇଚ୍ଛା ନିଆଯାଇପାରେ । ସ୍ତର ଗୁଡ଼ିକ କଡ଼କୁ ଖସି ନ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ କିଛି ଇଟାକୁ ପାଚେରୀ ପରି ରଖାଯାଇପାରେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଦୁଇଟି ଯାକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଉପାଦିତ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଏକମାନର ହୋଇଥାଏ ।

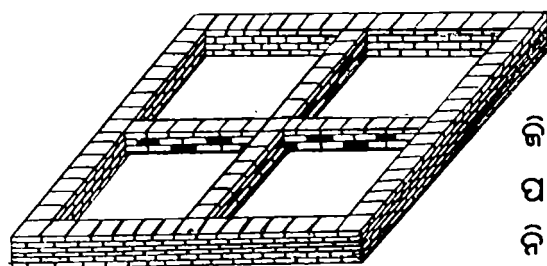
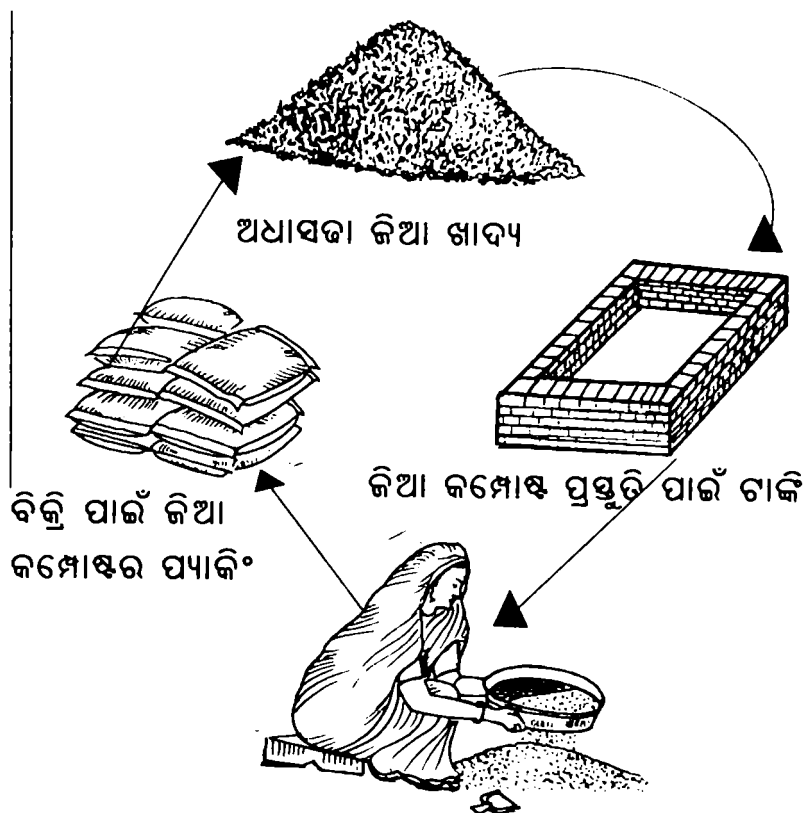
ଚାରିକୁଣ୍ଡ ନିରନ୍ତର ପଦ୍ଧତି

ଏହି ପଦ୍ଧତିରେ ଚାରୋଟି କୁଣ୍ଡ ଲଗାଲଗି ହୋଇ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ ଓ ପ୍ରତି ଦୁଇ କୁଣ୍ଡର ମଝି କାନ୍ଥରେ କଣାମାନ ଥାଏ । ପ୍ରଥମେ ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡରେ ଜିଆ ଶଯ୍ୟା

(Vermi Bad) ତିଆରି କରିବା ପରେ ସ୍ତର ସ୍ତର କରି ଗୋବର ଓ ଅଳିଆ ଇତ୍ୟାଦି ପକାଯାଏ ଓ କୁଣ୍ଡଟି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଅଳିଆ ଅଧା ସଜିଯିବା ପରେ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଜିଆମାନଙ୍କୁ ଛଡାଯାଏ । କୁଣ୍ଡର କାନ୍ଥରେ ଥିବା କଣା ଗୁଡ଼ିକୁ ବନ୍ଦ କରି ଦ୍ଵିତୀୟ କୁଣ୍ଡରେ ପୂର୍ବପରି ଅଳିଆ ଜମା କରାଯାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟ କୁଣ୍ଡଟି ପୁରଣ ହେବା ବେଳକୁ ୨ ମାସ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳକୁ ପ୍ରଥମ କୁଣ୍ଡରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଏହି କମ୍ପୋଷ୍ଟକୁ ଅମଳ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଦ୍ଵିତୀୟ କୁଣ୍ଡପତକୁ ଥିବା କଣା ଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲି ଦିଆଯାଏ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ କୁଣ୍ଡରୁ ଜିଆମାନେ ଆପେ ଆପେ ଦ୍ଵିତୀୟ କୁଣ୍ଡକୁ ଚାଲିଯାଆନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରିରେ ଲାଗି ପଡ଼ନ୍ତି । ଏହିପରି ଦ୍ଵିତୀୟ କୁଣ୍ଡରୁ ଅମଳ ପୂର୍ବରୁ ଜିଆମାନେ ତୃତୀୟ କୁଣ୍ଡକୁ, ତୃତୀୟରୁ ଚତୁର୍ଥକୁ ଓ ଚତୁର୍ଥରୁ ପୁଣି ପ୍ରଥମ କୁଣ୍ଡକୁ ଚାଲିଯାଇ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ବାଡ଼ି ବଗିଚାରୁ ମିଳୁଥିବା ଅଳିଆର ପରିମାଣକୁ ଆଖିରେ ରଖି କୁଣ୍ଡର ଆକାର ଛୋଟ ବା ବଡ଼ କରାଯାଇଥାଏ ।

କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅମଳ

କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ସରି ଆସିବା ବେଳକୁ ଏହା ଗାଢ଼ ରଙ୍ଗ ଧାରଣ କରିଥାଏ ଓ ଗଦାର ଉପର ଅଂଶରେ କେବଳ ଜିଆର ମଳ (Cast) ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଓ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଜିଆ ଉପରକୁ ଉଠିଆସି ଅଖାରେ ଲାଗିଥିବାର ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଏହା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅମଳର ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ । ଏହି କମ୍ପୋଷ୍ଟକୁ ଅମଳ କରିବାକୁ ହେଲେ ସେଥିରୁ ଜିଆ ଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅମଳର ୩-୪ ଦିନ ଆଗରୁ ପାଣି ଦେବା ବନ୍ଦ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସାମାନ୍ୟ ଶୁଖିଯିବ ଓ ବହୁତ ଜିଆ ପାଣି ନପାଇ ଆପେଆପେ ତଳ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯିବେ । ଏଥର ଉପରୁ ଉପରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସଂଗ୍ରହ କରି ତାକୁ ଦେଉଳିଆ କରି ଖରା ପଡୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ୨ ରୁ ୩ ଘଣ୍ଟା ରଖି ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହାଦ୍ଵାରା ଏଥିରେ ରହିଯାଇଥିବା ଜିଆ ଗୁଡ଼ିକ ତଳ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଯିବେ ଓ ମଝି ଅଂଶରେ ପେଣ୍ଟୁ ଆକାରରେ ଏକାଠି ହୋଇଯିବେ । ଏବେ ଉପରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଦୁଇ ତିନିଦିନ ପାଇଁ ଛାଇରେ ଶୁଖାଇ ଓଜନ କରି ପଲିଥିନ୍ ମୁଣାରେ ବନ୍ଦ କରି ରଖନ୍ତୁ । ଅବଶ୍ୟ

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି
ପାଇଁ ଚାରିକୁଣ୍ଡ
ନିରନ୍ତର ପଦ୍ଧତି

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ବିଧି

ପ୍ୟାକିଂ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ୩ ମି.ମି. କିମ୍ବା ୨ ମି.ମି. ଜାଲିରେ ଛାଣିଦେବା ଭଲ କାରଣ ଏହା ଦ୍ୱାରା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ହୋଇ ନଥିବା ଅଂଶ ଓ ଏଥିରେ ଥିବା ଖୋସା ଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅଲଗା କରିହେବ । ଖୋସା ଗୁଡ଼ିକୁ ଅଲଗା କଲାପରେ ତାକୁ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ଅକ୍ଲେଶରେ ପଠାଯାଇ ପାରିବ । କେତେକ ସଂସ୍ଥା ଏହି ଖୋସା ଗୁଡ଼ିକୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ କମ୍ପୋଷ୍ଟକୁ ଖରାରେ ଶୁଖାଇଥାନ୍ତି । ଏପରି କରିବା ଅନୁଚିତ । କାରଣ ଏହାଦ୍ୱାରା କମ୍ପୋଷ୍ଟର ମାନ କମିଯାଇଥାଏ ।

ଫାଷେପରେ ଘରୋଇ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ବିଧି

୧. ବିଲବାଡ଼ି, ବଗିଚା, ରୋଷେଇଘର, ପରିବା ହାଟ ଇତ୍ୟାଦିରୁ ପତ୍ତି ନଥିବା ଅଳିଆ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତୁ ।
୨. ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଖରାରେ ସାମାନ୍ୟ ଶୁଖାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।
୩. ଏଥିରେ ପୋକ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦିଅନ୍ତୁ କିମ୍ବା ମାରିବା ପାଇଁ ନିମଜାତ କୀଟ ନାଶକ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।
୪. ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଗୋଟିଏ ଛାଇଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଜମାକରି ସାମାନ୍ୟ ଗୋବର ମିଶାଇ ଓ ପାଣିଛିଞ୍ଚି ୧୫ ଦିନ ରଖନ୍ତୁ ।
୫. ୧୫ ଦିନ ପରେ ଗଦା ଭିତରେ ଗରମ କମି ନ ଥିଲେ ଗଦାଟିକୁ ଭାଙ୍ଗି ତଳ ଉପର କରି ଘାଣ୍ଟି ଦେଇ ଆଉ ଘସାତଦିନ ରଖନ୍ତୁ ଓ ମଝିରେ ମଝିରେ ପାଣି ଛିଞ୍ଚନ୍ତୁ ।
୬. ଗୋବର ସଂଗ୍ରହ କରି ଛାଇରେ ଶୁଖାଇ ଗୁଣ୍ଡକରି ଦିଅନ୍ତୁ ।
୭. ଅନୁମୋଦିତ ପରିମାଣର ଗୋବର ଗୁଣ୍ଡସହ ଅଧା ସତା ବିଲ ଅଳିଆ, ପରିବା ଚୋପା ଇତ୍ୟାଦି ମିଶାଇ ଜିଆ ଖାଦ୍ୟର ମିଶ୍ରଣ ତିଆରି କରନ୍ତୁ ।
୮. କୁଣ୍ଡ ବା ଗଦା ପଦ୍ଧତିରେ ଜିଆର ଶଯ୍ୟା ତିଆରି କରି ତାକୁ ଓଦା କରି ସେଥିରେ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟାର ଜିଆ ଛାଡନ୍ତୁ ।
୯. ଜିଆଗୁଡ଼ିକ ଭିତରକୁ ଚାଲିଯିବା ପରେ ତା ଉପରେ ତାର ଖାଦ୍ୟ ମିଶ୍ରଣ ରଖନ୍ତୁ ।

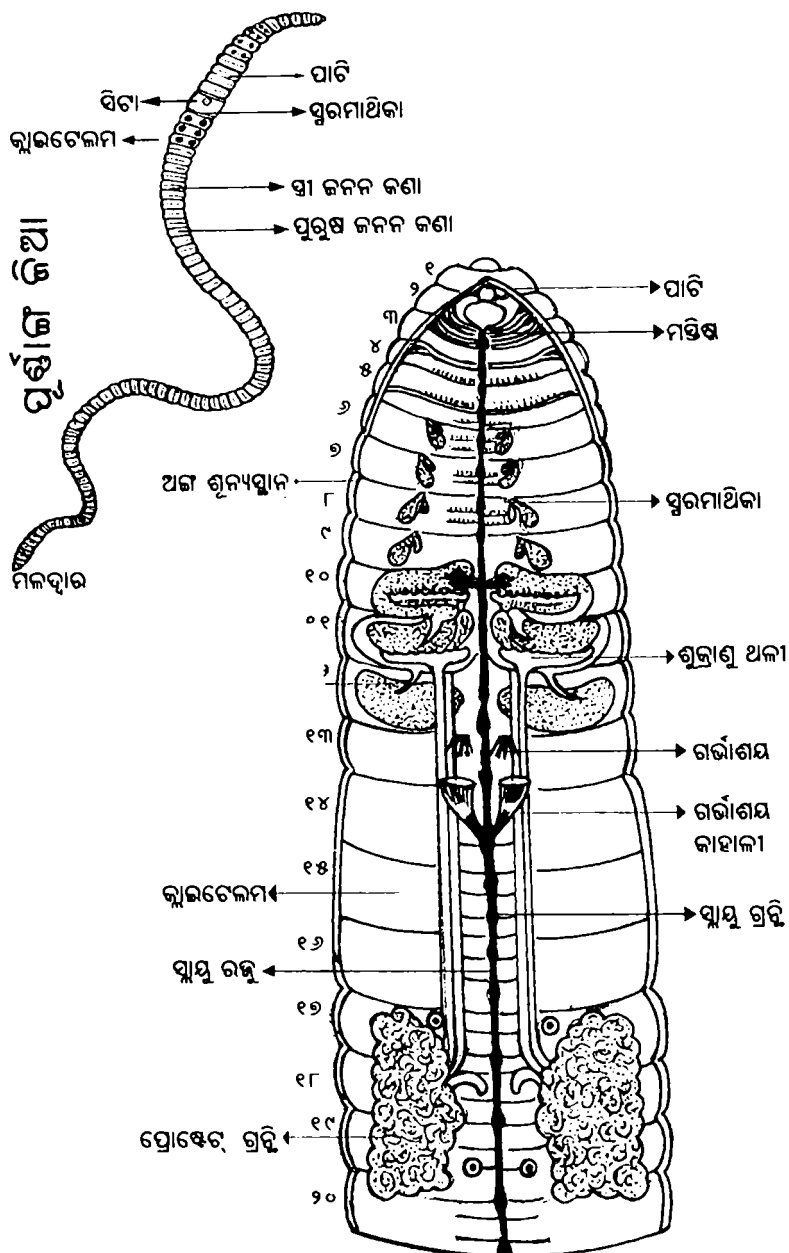
୧୦. ସବା ଉପରେ ଦୁଇ ପରସ୍ତ ଅଖାକୁ ଓଦା କରି ପକାନ୍ତୁ ।
୧୧. ଗଦାରେ ଶତକଡା ୪୦ ଭାଗ ଜଳାୟ ଅଂଶ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଝିରେ ମଝିରେ ପାଣି ଛିଅନ୍ତୁ ।
୧୨. ସମ୍ଭବ ହେଲେ ମାସେ ପରେ ଗଦାଟିକୁ ଓଲଟପାଲଟ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ।
୧୩. ଦୁଇମାସ ପରେ କୁଣ୍ଡରୁ ହାତରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବାହାର କରି ୨-୩ ଘଣ୍ଟା ପାଇଁ ଖରାରେ ରଖନ୍ତୁ ।
୧୪. ଉପରୁ ଉପରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସଂଗ୍ରହ କରି ୨-୩ ଦିନ ପାଇଁ ଛାଇରେ ଶୁଖାନ୍ତୁ ।
୧୫. କମ୍ପୋଷ୍ଟକୁ ତାର ଜାଲିରେ ଛାଣି ଶତକଡା ୩୦ ଭାଗ ପାଣିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ପଲିଥିନ୍ ମୁଣାରେ ବନ୍ଦକରି ରଖନ୍ତୁ ।
୧୬. ଅଳଗା ହୋଇଥିବା ଜିଆ ଓ ଜିଆ ଅଣ୍ଡାର ଖୋସା ସଂଗ୍ରହ କରି ପୁଣି ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତୁ ।

ଜିଆର ଶରୀର ଗଠନ

ଯେଉଁମାନେ ଜିଆଚାଷ ବା ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରନ୍ତି ସେମାନେ ଜିଆର ଗଠନ ପ୍ରଣାଳୀ ଉପରେ ଜାଣିବାପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇଥାନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ଏହା ଜୀବ ବିଜ୍ଞାନ ପଦ୍ଧତିବା ପିଲାମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିଥାନ୍ତି ଓ ନିଜେ ଜିଆକୁ କାଟି ତାର ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଥାନ୍ତି । ଜଣେ ଜିଆ ଚାଷୀ ପାଇଁ ଏଠାରେ କେବଳ କେତେକ ସାଧାରଣ ଜାଣିବା କଥାର ଅବତାରଣା କରାଯାଇଛି ।

ବାହ୍ୟ ଶରୀର

ଆକାର ପ୍ରକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ସବୁ ଜିଆ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟ ଏକାପରି ଦେଖାଯାନ୍ତି । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀର ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଛୋଟ ଛୋଟ ଖଣ୍ଡ (Segment) କୁ ନେଇ ଗଠିତ । ଗୋଟିଏ ମୋଟା ନଳା ଭିତରେ ତାଠାରୁ ସାମାନ୍ୟ ସବୁ ନଳାଟିଏ ପୁରାଇ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି

ଜିଆର ମୁଣ୍ଡପଟେ ଥିବା କେତେକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ

କାଟି ପୁଣି ବାଜି ପାରିବା ଭଳି ଯୋଡ଼ିଦେଲେ ଯେପରି ହେବ ଜିଆର ଶରୀରଟି ସେହିପରି ଗଠିତ । ଏହାର ବାହାର ଓ ଭିତର ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ରହିଥାଏ । ପ୍ରତି ଖଣ୍ଡ (Segment) କୁ ଯୋଡ଼ୁଥିବା ମଝି ସ୍ଥାନରେ ଅତି କ୍ଷୁଦ୍ର ଲୋମ ଜାତୀୟ ପଦାର୍ଥ ସିଟା ବା ଚେଟା ରହିଥାଏ, ଯାହାକି ମୁଖ୍ୟତ ବିଭିନ୍ନ ମାଂସପେଶୀ ସହ ମିଶି ମାଟିକୁ ଯାବୁଡ଼ି ଧରିବାରେ ଓ ଗୁରୁତ୍ବିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଜିଆରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ଆକାର, ସଂଖ୍ୟା, ଉପସ୍ଥିତି ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ହୋଇଥାଏ । ଜିଆର ଶରୀର ଗୋଲ, ବର୍ଗାକାର, ଟ୍ରାପିଜିଆମ ବା ଚେପଟା ଆକାରର ହୋଇଥାଏ । ଏମାନଙ୍କ ହେତୁରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ରଙ୍ଗ କଣିକା ଥିବାରୁ ଏମାନେ ଦେଖିବାକୁ ମାଟିଆ, ଲାଲ, ଧୂସର, ମିଶ୍ରିତ ହଳଦିଆ, ଖଇରିଆ, ବା କଳା ହୋଇଥାନ୍ତି । ମାଟିର ଉପର ସ୍ତରରେ ରହୁଥିବା ଏପିଜେକ୍ଟକ ଜିଆମାନେ ସାଧାରଣତଃ ରଙ୍ଗୀନ ହୋଇଥିବାରୁ ରଙ୍ଗ ଦେଖି ଜିଆଟି ମାଟିର କେଉଁ ସ୍ତରରେ ରହେ ତାହା ସହଜରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଇ ପାରିବ । ଏହାର ଦେହର ଉଭୟ ତଳ ଓ ଉପର ପଟେ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର କଣା ସବୁ ରହିଥାଏ ଯାହାକି ଜିଆକୁ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଚର୍ମ

ଜିଆର ଚର୍ମର ସଂରଚନା ଉନ୍ନତ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ସହ ସମାନ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ପାଞ୍ଚଟି ସ୍ତର ଥାଏ । ଯଥା

- (୧) ସବା ଉପରେ ଥିବା ଟାଣୁଆ କାଜିନର ଦୁଇଟି ସ୍ତର ସ୍ତର ଯେଉଁଥିରେ କି ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ କଣିକାମାନ ରହିଥାଏ
- (୨) ଉପରି ଚର୍ମ ଯେଉଁଥିରେ କି ଚାରି ପ୍ରକାରର ଜୀବକୋଷ ରହିଥାଏ। ଏହି ସ୍ତରରୁ ସିଟା ଗୁଡ଼ିକ ବାହାରିଥାଏ ଓ ଲାଲ ଝରି ଜିଆର ଦେହକୁ ସବୁବେଳେ ଓଦା ରଖୁଥାଏ ।
- (୩) ଭିତର ଚର୍ମ ଯେଉଁଥିରେକି ପତଳା ସଂଯୋଜକ ପେଶୀମାନ ରହିଥାଏ ।

(୪) ମାଂସପେଶୀର ସ୍ତର ଯେଉଁଥିରେକି ବାହାର ପଟେ ବୃତ୍ତାକାର ଓ ଭିତରକୁ ଲମ୍ବା ମାଂସପେଶୀଗୁଡ଼ିକ ଥାଏ ଓ

(୫) ଭିତରେ ଥିବା ତରଳ ପଦାର୍ଥ କୋଲେମିକ ଫୁଜଡ଼କୁ ଅଲଗା କରୁଥିବା ସ୍ତର ।

ଅଜାଣୁନ୍ୟ ସ୍ଥାନ

ଆଗରୁ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ଜିଆର ଗଠନ ଗୋଟିଏ ମୋଟା ନଳୀ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ସରୁନଳୀ ଥିବାପରି । ଏହି ଦୁଇଟିନଳୀର ମଝିସ୍ଥାନକୁ ବଡ଼ି କ୍ୟାଭିଟି ବା କୋଲମ୍ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଏକ ପ୍ରକାରର ତରଳ ପଦାର୍ଥ କୋଲେମିକ ଫୁଜଡ଼ରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ରହିଥାଏ ଯେଉଁ ଥିରେକି ଗ୍ରାନୁଲୋସାଇଟ୍, ଲିଉକୋସାଇଟ୍, ଆମିନୋସାଇଟ୍ ଇତ୍ୟାଦି ରହିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଜିଆକୁ ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଖାଦ୍ୟସାର ଓ ଶକ୍ତି ପ୍ରେରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି କୋଲେମିକ ଫୁଜଡ଼ ଦେହ ବାହାରକୁ ଆସି ଚର୍ମକୁ ଓଦା ରଖିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାସହ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ଓ ଦେହର ମଜଳା ନିଷ୍କାସନରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହା ଜିଆମଳ (Cast) କୁ ଅଠାଳିଆ କରିବା ଓ ସେଥିରେ ଥିବା ଅଣୁଜୀବ ମାନଙ୍କୁ ବଢ଼ିବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ଖାଦ୍ୟଗ୍ରହଣ ଓ ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜିଆ ଶରୀରର ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ (Segment) ଟି ହେଉଛି ଏହାର ପାଟି ଯାହା ଭିତରୁ ପେଣ୍ଡୁଳାକାର ଜିଭ ବା ପ୍ରୋଟ୍ରେସିଅମ ବାହାରିଥାଏ । ଏହା ପରଠାରୁ ଖାଦ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା, ଗୁଣ୍ଡକରିବା, ବିଭିନ୍ନ ଏନଜାଇମ ଓ ଅଣୁଜୀବ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହଜମ କରିବା, ତୃନ ମିଶାଇ କ୍ଷୀରାୟ କରିବା, ଶରୀର ଭିତରକୁ ଶୋଷଣ କରିବା ଓ ଶେଷରେ ଅନାବଶ୍ୟକ ପଦାର୍ଥକୁ ନିଷ୍କାସନ କରିବା ପାଇଁ ଜିଭ ପରେ ପାଟି, ଫାରିଙ୍ଗସ୍, ଇସୋଫାରିଙ୍ଗସ୍, କ୍ରପ, ଗିଜାର୍ଡ୍, କ୍ଷୁଦ୍ରାନ୍ତ, ଓ ବୃହଦନ୍ତ, ଇତ୍ୟାଦି ରହିଥାଏ । ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ କେତେକ ଜିଆକର ଫାରିଙ୍ଗସ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଥାଏ । ଏହାର ପାଟିରେ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ

ପେଶା ମାନ ଥିବାରୁ ଏହା ଖାଦ୍ୟର ପ୍ରକାର ଭେଦକୁ ସହଜରେ ଠଉରାଇ ପାରେ । ମାଟି ଖାଉଥିବା ଜିଆମାନଙ୍କର ଗିଜାର୍ତ୍ତ ବଦଳରେ ଟାଉପୋସଲ ଥାଏ । ଏହା କ୍ଷୁଦ୍ରାନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଭାଗରେ ଥାଏ ଓ ଶରୀର ଏହିଠାରୁ ଖାଦ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ।

ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା

ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା ପାଇଁ ଜିଆର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅଙ୍ଗ କିଛିନାହିଁ । ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ଛାଡିବା ଓ ଅମ୍ଳଜାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଏହାର ଚର୍ମ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥାଏ । ବାହ୍ୟ ଚର୍ମରେ ଥିବା ରକ୍ତ କୋଷିକାର ଜାଲକ ଓ ହିମୋଗ୍ଲୋବିନ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ଅତି ଅଳ୍ପ ଅମ୍ଳଜାନ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ଚର୍ମ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟା କରିପାରୁ ଥିବାରୁ ଏମାନେ ମାଟି ଭିତରେ ବହୁ ସମୟ ରହିପାରନ୍ତି । କାଦୁଅରେ ରହୁଥିବା କେତେକ ଜିଆ ସେମାନଙ୍କର ଲାଞ୍ଜକୁ ମାଟି ଓ ପାଣି ଉପରକୁ କାଢି ଅମ୍ଳଜାନ ସଂଗ୍ରହ କରିଥାନ୍ତି ।

ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା

ଜିଆର ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅତି ଉନ୍ନତ ଧରଣର । ଏଥିପାଇଁ ଏହାର ଦୁଇ ଯୋଡ଼ାରୁ ଅଧିକ ହୃଦୟ ଓ ରକ୍ତବାହୀ ନାଳୀମାନ ରହିଥାଏ । ରକ୍ତବାହୀ ନାଳୀ ଗୁଡିକ ପିଠି, ପେଟ ଓ ମଝି ଏହିପରି ତିନି ସ୍ତରରେ ରହି କାମ କରିଥାନ୍ତି । ଏହାର ରକ୍ତ ବା ପ୍ଲାଜମାରେ ହିମୋଗ୍ଲୋବିନ ଥିବାରୁ ଏହା ଲାଲ ରଙ୍ଗର ଓ ଏହାର ଅମ୍ଳଜାନ ଗ୍ରହଣ ଓ ପରିଚାଳନା କ୍ଷମତା ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ।

ସ୍ନାୟୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଜିଆର ଗୋଟିଏ ମସ୍ତିଷ୍କ ଓ ତାସହ ଯୋଗ ହୋଇଥିବା ସ୍ନାୟୁଜାଲ ଦେହସାରା ବିଛେଇ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଏ ଗୁଡିକ ଖୁବ୍ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ତେଣୁ ଜିଆ ଭଲମନ୍ଦ ଖାଦ୍ୟ ବାରି ପାରିବା ଭଳି ଏହାର ଚର୍ମ ସ୍ପର୍ଶ, ଉତାପ ଓ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥର ଉପସ୍ଥିତି ସହଜରେ ଜାଣିପାରେ । ଶରୀରର ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ ବା ପେରିଷ୍ଟୋମିୟମ ରେ ଆଲୋକ ସମ୍ବେଦୀ ସ୍ନାୟୁ ରହିଥିବାରୁ ଏହା ଆଲୋକ

ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିଥାଏ । ତେଣୁ ଏହା ମୁଖ୍ୟତ ରାତିରେ ବୁଲାଇବା କରେ ଓ ଦିନରେ ଲୁଚିକରି ରହିଥାଏ । ଏହି ଆଲୋକ ସମ୍ବେଦନଶୀଳତା ବିଭିନ୍ନ ଜିଆ ମାନଙ୍କଠାରେ କମ ବା ବେଶି ଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ମୂତ୍ର ନିଷ୍କାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ଜିଆ ଦେହରୁ ତରଳ ମଇଳା ଛାଣିହେବା, ଦରକାରୀ ପଦାର୍ଥର ପୁନଃ ଶୋଷିତ ହେବା, ସେଥିରେ ରାସାୟନିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଓ ଅଲଗା ହେବା ଇତ୍ୟାଦି ମୁଖ୍ୟତ ନେଫ୍ରିଡିଆ ସାହାଯ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଏ ଗୁଡିକ ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡରେ ରହିଥାନ୍ତି ଓ କିତନି ପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । କେତେକ ନେଫ୍ରିଡିଆ (Exonephric Nephridia) ର ନିର୍ଗମ ପଥ ଶରୀରର ବାହାରକୁ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ବେଳେ କେତେକଙ୍କର (Enteronephric Nephridia) ଏହା ଶରୀରର ଭିତର ପଟକୁ ଥାଏ । ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାରର ନେଫ୍ରିଡିଆ ଶରୀରରୁ ମୂତ୍ର ନିଷ୍କାସନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରକାରର ନେଫ୍ରିଡିଆ ପ୍ରାୟତଃ ଦେହରେ ଜଳ ସଞ୍ଚୟ ପାଇଁ ରହିଛି ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । କୋଲେମିକ ପୁଚ୍ଛତରେ ଥିବା ଯବକ୍ଷାରଜାନ ଧାରୀ ମଇଳା ଗୁଡିକ ମୁଖ୍ୟତ ନେଫ୍ରିଡିଆ ସାହାଯ୍ୟରେ ନିଷ୍କାସିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଜିଆର ଆଉ କେତେକ ତରଳ ମଇଳା ନିଷ୍କାସନ ପଦ୍ଧତି ମାନ ମଧ୍ୟ ରହିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

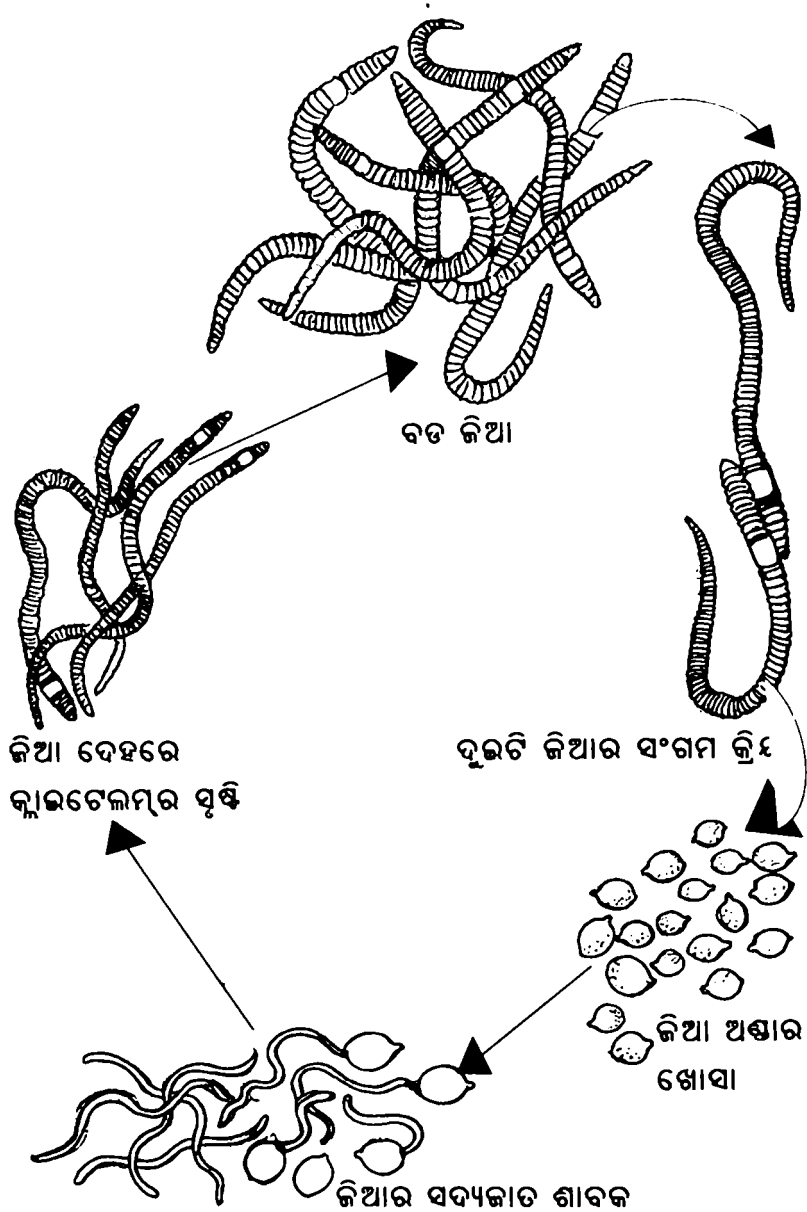
ଜିଆ ହେଉଛି ଉଭୟ ଲିଙ୍ଗୀ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତି ଜିଆ ହେହରେ ଶୁକ୍ରାଣୁ ଓ ତିମ୍ବାଣୁ ଉଭୟ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣତଃ ଦୁଇଟି ଜିଆର ସଙ୍ଗମ ହୋଇ ପରସ୍ପର ପରସ୍ପରର ଦେହ ଭିତରକୁ ଶୁକ୍ରାଣୁ ଗୁଡିକ ଛାଡି ଦେଇଥାନ୍ତି । ସଙ୍ଗମ ସମୟରେ ପ୍ରତି ଜିଆର ପୁରୁଷ ଜନନ କଣା (Male Genetic Pore) ରୁ ଶୁକ୍ରାଣୁ ଗୁଡିକ ବାହାରି ଅନ୍ୟଟିର ଶୁକ୍ରାଣୁ ଗ୍ରହଣ ଥଳୀ (Spermatheca)ରେ ଗଚ୍ଛିତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅଙ୍ଗ ଗୁଡିକ ବିଭିନ୍ନ ଜିଆର ଶରୀରର ଆଗଅଂଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଖଣ୍ଡରେ ତଳପଟେ ରହିଥାଏ । ସଙ୍ଗମ ସମୟରେ ଜିଆ ଦୁଇଟି ବିପରୀତ ଦିଗକୁ ମୁହଁ କରି ଆଗପଟେ କିଛି ଅଂଶ ଲଗାଲଗି ହୋଇ ଏହି କ୍ରିୟା ସମ୍ପାଦନ କରିଥାନ୍ତି ।

ଖୋସା ତିଆରି

ପ୍ରାୟ ବୟସ୍କ ଜିଆମାନଙ୍କର ଆଗପଟରୁ କିଛି ଛାତି ଶରୀରର ୩-୪ ଖଣ୍ଡ (Segment) କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ଅଂଶ। ଯାହାକି ଫୁଲିକରି ଥିବାରୁ ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ଅଂଶରୁ ସହଜରେ ବାରି ହୋଇ ପଡେ ତାର ନାମ ହେଲା କ୍ଲଜଟେଲମ ସଙ୍ଗମ ପରେ ଏହି କ୍ଲଜଟେଲମ ଉପରେ ଏକ ଲାଲୁଆ ଆସ୍ତରଣ ସୃଷ୍ଟିହୁଏ ଓ ଏହା ଭିତରକୁ ଜିଆ ତାର ଡିମାଣୁ ଗୁଡିକ ଛାଡିଦିଏ। ଡିମାଣୁ ଗୁଡିକ ବହନକରି ଆସ୍ତରଣଟି ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଖସି କରିଯାଏ ଅର୍ଥାତ ଜିଆଟି ଆସ୍ତରଣ ଭିତରୁ ପଛେଇ କରି ବାହାରି ଆସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ । ଏହି ସମୟରେ ସ୍ୱରମାଧିକାରୁ ଶୁକ୍ରାଣୁ ଗୁଡିକ ବାହାରି ଆସ୍ତରଣ ଭିତରକୁ ଯାଏ ଓ ଡିମାଣୁ ସହ ମିଶି ପ୍ରଜନନକ୍ଷମ ଅଣ୍ଡା ବା ଯୁଗ୍ମଜ ସୃଷ୍ଟି କରେ। ଆସ୍ତରଣଟି ଶରୀରରୁ ବାହାରି ପଡିବାପରେ ଏହାର ଖୋଲାଥିବା ଦୁଇପଟ ବୁଜି ହୋଇଯାଏ ଓ ଗୋଟିଏ ଖୋସା (Cocoon) ତିଆରି ହୁଏ। ବେଶି ଭାଗ ଜିଆଙ୍କର ଏହି ଖୋସା ଗୁଡିକ ଦେଖିବାକୁ ଧନିଆ ମଞ୍ଜିପରି ଓ ଦୁଇମୁଣ୍ଡ ଗୋଜିଆ ହୋଇ ରହିଥାଏ। ଏଗୁଡିକର ରଙ୍ଗ ଦୁଧିଆ, ଇଷଟ୍ ହଳଦିଆ, ମାଟିଆ ବା ସ୍ୱଳ୍ପ ହୋଇଥାଏ। ଶରୀରରୁ ବାହାରିବା ପରେ ଏଗୁଡିକ ଟାଣ ହୋଇଯାଏ ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବେଶରେ ଏଥିରେ ଥିବା ଅଣ୍ଡାଗୁଡିକ ଫୁଟି ସେଥିରୁ ଛୁଆ (Juvenile) ମାନେ ବାହାରିଯା'ନ୍ତି। ଖୋସା ଗୁଡିକର ଆକାର ଭେଦରେ ୨ ରୁ ୧୫ ମିଲିମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇପାରେ ଓ ଏଥିରେ ଏକ ବା ଅଧିକ ଅଣ୍ଡା ରହିଥାଏ ।

ଜୀବନ ଚକ୍ର

ବିଭିନ୍ନ କିଷମ ଜିଆର ଜୀବନ ଚକ୍ରର ଅବଧି କମ ବା ବେଶି ହୋଇଥାଏ। ଇସେନିଆ ଫୋଏଟିଡାର ସଙ୍ଗମ ପରେ ୮ ରୁ ୧୦ ଦିନ ପରେ ଖୋସା ଗୁଡିକ ଦେହରୁ ବାହାରି ଥାଏ। ଏଗୁଡିକରୁ ୩ ରୁ ୪ ସପ୍ତାହପରେ ଛୁଆ ବାହାରିଥାନ୍ତି। ଛୁଆ ଗୁଡିକ ଜନ୍ମ ହେବାର ୫୦ ରୁ ୫୫ ଦିନପରେ ପ୍ରଜନନକ୍ଷମ ହୋଇଥାନ୍ତି। କେତେକ ଜିଆଙ୍କର ଜୀବନଚକ୍ର ସାରଣୀ ୧ ରେ ଦୁଇନା କରାଯାଇଛି ।

ଜିଆର ଜୀବନ ଚକ୍ର

ସାରଣୀ-୧: ଚାରି କିସମ କିଆଙ୍କ ବିଷୟରେ କେତେକ ଜାଣିବା କଥା			
	କିଆରୀ	ପେରିଓଡିକ୍	ଲାଇଫ୍
		ସନ୍ତୁକାଭାସେ	ସ୍ଥିତିଲସ୍
୧. ପୂଜା ଉପରି ସ୍ଥଳ	ଭାରତ	ଭାରତ	ସ୍ଥିତିଲସ୍
୨. ପ୍ରକାର	ଏପିକେଜିକ	ଆନେସିକ	ସ୍ଥିତିଲସ୍
୩. ରଙ୍ଗ	ଲାଲ, ଗାଢ଼ ବାଇଗଣୀ	ମୁଣ୍ଡପଟ ସାମାନ୍ୟ କଳା	ଲାଲ, ଗାଢ଼ ବାଇଗଣୀ
	ପେଟପଟ ପିକା	ଦେହ ପିକା ମାଟିଆ	ପେଟପଟ ପିକା
୪. ଲମ୍ବ (ମି.ମି.)	୨୩-୧୨୦	୯୫-୧୫୫	୩୨-୧୪୦
୫. ଗୋଲେଇ (ମି.ମି.)	୨-୫	୩-୬	୫-୮
୬. ଶରୀରରେ ଥିବା ଖଣ୍ଡର ସଂଖ୍ୟା	୧୩୫-୧୬୫	୧୫୫-୨୦୧	୧୫୫-୧୯୬
୭. କେଉଁ ଖଣ୍ଡ ଗୁଡିକରେ ଲୁଚିଯାଇଥାଏ	୧୩-୧୬	୧୫-୧୭	୧୫-୧୭ ଓ ୩୨
୮. କେତେଦିନ ପରେ ଲୁଚିଯାଇଥାଏ	୪୦	୪୦-୪୫	୪୦
୯. ସଜ୍ଜାରେ କେତେଦିନପରେ ଦେହକୁ ଖୋସା ବାହାରେ	୭	୧୦	୭
୧୦. ଖୋସାକୁ କେତେଦିନରେ ହୁଆ ବାହାରେ (ସମ୍ପାଦ)	୩	୩-୪	୨-୩
୧୧. ଗୋଟିଏ ଖୋସାରେ ଥିବା ହୁଆ ସଂଖ୍ୟା	୨ - ୩	୧	୨-୩
୧୨. ଜୀବନକାଳ	୩୦୦ଦିନ	୧ ବର୍ଷ	୧-୫ ବର୍ଷ

ଜମିରେ ଜିଆଚାଷ

ଜମିର ଉର୍ବରତା ବଜାଜବା ପାଇଁ ସିଧାସଳଖ ମାଟିରେ ଜିଆକୁ ଛତାଯାଇ ପାରୁଛି । ନିଉଜିଲାଣ୍ଡରେ ଘାସ ପତିଆ ଓ ହଳାଣ୍ଡରେ ସମୁଦ୍ରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଥିବା ଜମିରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଜିଆମାନଙ୍କୁ ଛତାଯାଇଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଜମିରେ ବେଶି ଜିଆଥିବା ସ୍ଥାନରୁ କମ ଜିଆଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନେବାପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯନ୍ତ୍ରମାନ ସେ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଆମେରିକାର ଚୁନିଆ ଖଣି ଅଞ୍ଚଳ ଓ ରଷିଆର ମରୁଭୂମି ଅଞ୍ଚଳରେ ମଧ୍ୟ ମାଟିର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଜମିରେ ଜିଆଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଆମଦେଶରେ ବାଲିଆ ଜମିରେ ଉର୍ବରତା ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ ଲାମିଟୋ ମାଉରିଟି କିସମ ଜିଆକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରୁଛି । ଏହି ପ୍ରକାରର ୫ କିଲୋ ମାଟିସହ ୫୦ ଗ୍ରାମ ଗୋବର ଓ ୪୫୦ ଗ୍ରାମ ଅନ୍ୟ କୈବପଦାର୍ଥ ମିଶାଇବା ପରେ ଜିଆକୁ ଛତାଯାଇ ପରାଷା କରାଯାଇଛି । ଯେଉଁ ଫସଲର ଦୁଇଧାତି ମଝିରେ ନାଳୀ କରାଯାଇଥାଏ ସେଥିରେ ଏକରକୁ ୨ଟନ୍ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଓ ତା ଉପରେ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କ ମଳ ଓ ଗଛପତ୍ରର ଆଛାଦକ ରଖି ମଝିରେ ମଝିରେ ପାଣି ମଡାଇଲେ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ଥିବା ଖୋସାରୁ ଜିଆ ବାହାରି ଦିଆ ଯାଇଥିବା ଖାଦ୍ୟକୁ ଖାଇ ସେଠାରେ ଖତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ଏହିପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ସେହି ଜମିରେ ଆଉ ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦରକାର ପଡୁନାହିଁ ଓ ୩ ରୁ ୬ ବର୍ଷ ଭିତରେ ଫସଲରୁ ପୂର୍ବପରି ଅମଳ ହେଉଛି । ଏପରିସ୍ଥଳେ ଜିଆର ମିଶ୍ରିତ ଚାଷ ବିଶେଷ ଉପଯୋଗୀ ସିଦ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ତୁଟ୍ ଚାଷରେ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ହେକ୍ଟର ପିଛା ୧ ଲକ୍ଷ ଜିଆ ଓ ୪ ରୁ ୫ ଟନ୍ ଅଧାସତା ବିଲଅଳିଆ ଓ ଗୋବର ଖତର ମିଶ୍ରଣ ପ୍ରୟୋଗ କରି ଉପଯୁକ୍ତ ପରିମାଣର ତୁଟ୍ ପତ୍ର ଉତ୍ପାଦନ ସହ ତାର ଗୁଣାଦୁଳ ମାନ ମଧ୍ୟ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରୁଛି । ଅବଶ୍ୟ ଏହା ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ପରାମର୍ଶରେ କରିବା ଉଚିତ୍ କାରଣ ଜିଆଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢିଗଲେ ସେମାନେ ମାଟି ଖୋଳି ଚେରର ମୂଳରେ ଥିବା ମାଟିକୁ ହାଲୁକା କରି ଦିଅନ୍ତି । ଯାହାଫଳରେ କି ଯୋରରେ ପବନ ବହିଲେ ଗଛଗୁଡିକ ଉପୁଡି ପଡିବାର ଆଶଙ୍କା ଥାଏ ।

ଗଛ ନଥିବା ଜମିରେ ମଧ୍ୟ ହୁଡ଼ାକରି ନାଳୀ ମାନଙ୍କରେ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଜିଆ ଓ ତାର ଆବଶ୍ୟକ ଖାଦ୍ୟ ଦେଇ ଜମିର ଉର୍ବରତା ବଢ଼ାଯାଇ ପାରୁଅଛି । ଯେଉଁ ଜମିରେ ସିଧାସଳଖ ଜିଆଚାଷ କରାଯାଉଥିବ ସେଥିରେ ଯେତେ ସମ୍ଭବ କମ୍ ହଳ କରିବା ଉଚିତ କାରଣ ହଳ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବହୁତ ଜିଆ ମରିଯାଇଥାନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ପସକ ଥିବା ଜମିରେ ଜିଆଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମାତ୍ରାଧିକ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିପାଇ ସେମାନେ ଫସଲର କ୍ଷତି କରୁଥିଲେ ଜୈବ କୀଟନାଶକ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ ।

ଦେଶୀ ଜିଆ ଚାଷ

କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଓ ପରିବେଶବିତଙ୍କ ମତରେ ବିଦେଶୀ ଜିଆକୁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ କ୍ଷେତକୁ ଚାଲିଯିବାଦ୍ଵାରା ପରିବେଶ ଉପରେ ପ୍ରତିକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଇସେନିଆ ଫୋଏଟିଡା ଓ ଯୁଡ୍ରଲିସ ଯୁଜେନିଏ ପରି ଜିଆମାନେ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନା ଇତ୍ୟାଦି ପାଇଗଲେ ଏତେ ଦୃତ ବେଗରେ ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରିଥାନ୍ତି ଯେ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଆମର ଦେଶୀ ଜିଆମାନେ ପ୍ରତିଯୋଗିତା କରି ନପାରି ହୁଏତ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇ ପାରନ୍ତି ।

ଅବଶ୍ୟ ଆଉ କେତେକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାନଙ୍କ ମତରେ ବିଦେଶୀ ଜିଆମାନେ ଆମଦେଶକୁ ବହୁବର୍ଷ ଆଗରୁ ଅଣାହୋଇ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପରିବେଶ ଉପରେ ସେପରି କିଛି ଆଖି ଦୃଶିଆ କୁ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ପାରିନାହାନ୍ତି । ତେବେ ଏ ପ୍ରକାର ଜିଆ ମାନଙ୍କୁ ଯେତେଦୂର ସମ୍ଭବ ଘର ଭିତରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଭଲ । ସେମାନେ ଜମିକୁ ଯେପରି ଯାଇନ ପାରିବେ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ବିଶେଷ କରି ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ତିଆରି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଜମିରେ ପ୍ରୟୋଗ ବେଳେ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାରୀ ଯେ ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ଖୋସା ନାହିଁ କିମ୍ବା ଥିଲେବି ନଷ୍ଟ ହୋଇ ଯାଇଛି କିମ୍ବା ଯେଉଁଠି ତାହା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଉଛି ତାହା ସେମାନଙ୍କର ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ହୋଇ ନଥିବାରୁ ଉପରୋକ୍ତ ପ୍ରକାରର ଆଶଙ୍କା ନାହିଁ ।

ପରୀକ୍ଷାରୁ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ଆମଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇଥିବା କେତେକ ଦେଶୀ ଜିଆ ମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଦେଶୀ ଜିଆଙ୍କଠାରୁ କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହନ୍ତି । ପେରିଓନିକୁ ଏକକାଭାବେ ଏହାର ଏକ କ୍ଳଳିତ ଉଦାହରଣ ଯାହାକି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ପାଇଁ ବହୁଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଅଛି । ଖତଗଦା କତରେ ଏମାନେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ମିଳିଥାନ୍ତି । କେରଳର କସରଗଡ଼ ଠାରେ ଥିବା ଏକ ଜାତୀୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ (National Plantation Crop Research Institute) ପକ୍ଷରୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ ସେଠାରେ ମିଳୁଥିବା ଦେଶୀ ଯୁତ୍ତିଲସ କିସମ ଆଫ୍ରିକାରୁ ଅଣାଯାଇଥିବା ଯୁତ୍ତିଲସ ଯୁଜେନିଏ ଠାରୁ ବହୁଗୁଣ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷ । ଏ ଗୁତ୍ତିକ ବିଦେଶୀ ଜିଆଠାରୁ ଅଧିକ ଗାତରଜାର, ଅଧିକ ହୃଷ୍ଟପୁଷ୍ଟ ଓ ଶୀଘ୍ର ବଂଶବୃଦ୍ଧି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମାଟି ମଧ୍ୟ ଗାଳିଥାନ୍ତି । ଏମାନେ ଶତକଡ଼ା ମାତ୍ର ୧୦ଭାଗ ଗୋବର ଦରକାର କରିଥାନ୍ତି । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାରକରି ସେଠାରେ ନଡିଆରୁ ବାହାରୁଥିବା ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁକୁ ସହଜରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ପରିଣତ କରାଯାଇ ପାରୁଛି । ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନଡିଆର ପତ୍ରକୁ କାଟିବା ମଧ୍ୟ ଦରକାର ପଡୁନାହିଁ । ଏମାନଙ୍କ ସହ ଦେଶୀ ଲାମିଟୋ ମାଉରିଟି ଓ ଆମିନ୍ଦ୍ରାସ ଆଲେକଜାଣ୍ଡ୍ରିକୁ ମିଶ୍ରିତ ଚାଷକରି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ବେଳେ ଦେଖାଯାଉଥିବା କେତେକ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂର କରାଯାଇ ପାରୁଛି ।

ତାମିଲନାଡୁ କୃଷି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଡକ୍ଟର ଇସମାଜଲ (୧୯୯୭) କ ମତରେ ଆମ ଦେଶରେ ମିଳୁଥିବା ଲାମିଟୋ ମାଉରିଟି ଏକ ଯାଦୁକାରୀ ଜିଆ । ଆମପ୍ରଦେଶରେ ଏଗୁତ୍ତିକ ଗୋବର ଗଦା ଓ ବଗିଚାରେ ବହୁଳ ପରିମାଣରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି । ଏମାନେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ମାଟି ମଧ୍ୟ ଗାଳିଥାନ୍ତି ।

ତେଣୁ ଏମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତିଆରି ଶଯ୍ୟା (Vermi Bed) ରେ ୪-୫ ସେ.ମି. ର ଗୋଡି, ମୋଟାବାଲି ଓ ତାଉପରେ ୧୫ ସେ.ମି.ର ଦୋରସା ମାଟି ରଖି ତା ଉପରେ ଗୋବର, ଗୋବର ଉପରେ ପାଳ, ସଜାପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି

ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏ ସବୁ ସ୍ତର ସ୍ତର କରି ସପ୍ତାହର କିଛିଦିନ ରଖି ପୁରୁଣା ଅଖା ଘୋଡେଇ କରି ରଖାଯାଏ ଓ ଗାମାସ ପରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅମଳ କରାଯାଏ ।

ଜ୍ୟୋତିବିହାରର ବିଶିଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ବିଶେଷତ୍ତ୍ୱ ଓ ସୁନାମଧନ୍ୟ ପ୍ରଫେସର ଡଃ ସେନାପତିଙ୍କ ମତରେ ଆମ ପ୍ରଦେଶରେ ଉତ୍ତମ ଉଚ୍ଚା ଓ ଖାଲୁଆ ଧାନ ଜମିରେ ମିଳୁଥିବା ଜିଆ ବ୍ରୁଡ଼ିଂ ଓ ଉଲ୍‌ସକୁ ମଧ୍ୟ ଉପରୋକ୍ତ ଉପାୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆମ ପ୍ରଦେଶର ଖାଲୁଆ ଧାନ ଜମିରେ ମିଳୁଥିବା ଗ୍ଲୁକସିଡ୍ରଲସ୍ ଟ୍ୟୁବରୋସସକୁ କୁଣ୍ଡରେ ଖତମିଶା ମାଟି ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏମାନଙ୍କୁ ଛାଡିଲେ ସେମାନେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ମାଟି ଗାଳିଥାନ୍ତି । ଏହି ମାଟିକୁ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟପରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରୁଛି । ଧାନ ଜମିରେ ରହୁଥିବା ବିଭିନ୍ନଜାତିର ଜିଆଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଜମିରେ ଯେପରି ବଢିପାରିବ ତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଦରକାର । ମାଟିରେ ଖତ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ଘାସଲଟା ବାଛି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାରେ ନ ଫୋପାଡି ମାଟିରେ ପୋତିଦେଲେ ତାହା ଜିଆର ବଂଶବୃଦ୍ଧିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ବ୍ରୁଡ଼ିଂ ଓ ଗ୍ଲୁକସିଡ୍ରଲସ୍ କିସମ ଜିଆ ହାରାକୁଦ ଓ ସେଟ ଅଞ୍ଚଳର ଧାନ ଜମିରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ଦେଖାଯାଇଥାନ୍ତି । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରୁ ଅଧିକ ଧାନ ଉତ୍ପାଦନ ହେବାର ଏହା ଏକ ବିଶେଷ କାରଣ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ଔଷଧ ଓ ଲଟାମାରା ବ୍ୟବହାର କରିବା ଓ ଟ୍ରାକ୍ଟର ଲଗାଇ କାଦୁଅ କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏ କିସମ ଜିଆଗୁଡ଼ିକ ବଞ୍ଚିକରି ରହିବା ଆମପାଇଁ ପ୍ରକୃତିର ଏକ ବରଦାନ ବୋଲି କହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଦେଶୀ ଜିଆକୁ ବ୍ୟବହାର କରି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରିବା ଓ ମାଟିର ଉର୍ବରତା ବଢାଇବାର ଅନେକ ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ତେଣୁ ନିଜ ଜମିରେ ଥିବା ଜିଆମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହକରି ସେମାନଙ୍କର ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ଉପରୋକ୍ତ ବିଭିନ୍ନ କାମରେ ଲଗାଯାଇ ପାରିବ । ଯେଉଁ ଜିଆମାନେ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ଗୋଟିଏ ପରିବେଶରେ ରହି ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଯତ୍ନର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେବଳ ଦରକାର ଆମର ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆମମାଟିକୁ ପୁଣି ସୁନାରେ ପରିଣତ କରିପାରିବେ ।

ଗୃହିଣୀମାନେ ପନିପରିବା ଫଳ ଚୋପା ଆଦିକୁ ଏଣେତେଣେ ପକାଇ
ନଷ୍ଟ କରି ଦେଇଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏହାକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ
ପରିଣତ କରିପାରିବେ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଶୁଖାଇ ବଗିଚାର ଛାଇଥିବା
ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଗଦା କରି ଦେଲେ ହିଁ ହେଲା । ସେଥିରେ ସାମାନ୍ୟ
ଗୋବର ବା ଗୁଡ଼ପାଣି ମଝିରେ ମଝିରେ ଛିଞ୍ଚି ଦେଲେ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ ।
ବଗିଚାରେ ଥିବା ଜିଆମାନେ ଏଥିପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ ହୋଇ ଆସି ସେଠାରେ ରହି
କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରିବେ । ଚୋପାଗୁଡ଼ିକ ଶୁଖି ନ ଥିଲେ ବା ସେଠାରେ
ପାଣିଜମିଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପତିଯାଇ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିବ । ସେଥିପ୍ରତି ନଜର ଦେବା
ଦରକାର । ଅବଶ୍ୟ ବଗିଚାର ଗୋଟିଏ ଛାଇ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଟାଙ୍କି ବା ଶଯ୍ୟା
ପଛପଟରେ ମଧ୍ୟ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଦେଶୀ ଜିଆକୁ କିପରି ଚିହ୍ନିବେ

ଜିଆର କିସମ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାଟି ପରୀକ୍ଷା
କରିଥାନ୍ତି । ତଥାପି ଆମ ପ୍ରଦେଶରେ ମିଳୁଥିବା ଓ ଏଥିରେ ବର୍ଷନା କରାଯାଇଥିବା
ଚାରି କିସମ ଜିଆକୁ ଆପଣ କିପରି ଅନୁମାନ କରିପାରିବେ ତାହା ଏଠାରେ
ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ଲାମ୍ବିଟୋ ମାଉରିଟି କିସମ ଦେଖିବାକୁ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଠାରୁ ମୋଟା ।
ମୁଣ୍ଡପଟ ସାମାନ୍ୟ କଳା ଓ ଦେହ ଫିକା ମାଟିଆ କିମ୍ବା ଗୋଲାପି ।
କ୍ରାଇଟେଲମ୍ ଫୁଲିକରି ରହିଥାଏ । ଖତଗଦା ଓ ବଗିଚାରେ ଦେଖାଯା'ନ୍ତି ।

ପେରିଓନିକ୍ ଏକ୍ସକାଭାଟସ୍ ଗୁଡ଼ିକ ସରୁ ସରୁ ଓ ବହୁତ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ।
ଡ୍ରେନ୍ କଡରେ ଶରୀରର କିଛି ଅଂଶ ବାହାରକୁ ବାହାର କରି ରହିଥାନ୍ତି ।
ଖତଗଦାରେ ମଧ୍ୟ ରହନ୍ତି ।

ଡ୍ରାଡ୍ଡିଡା ଡ୍ରେଲସି ଧାନବିଲ କିମ୍ବା ଧାନ ଜମିକୁ ଯାଇଥିବା ପାଣି ନାଳା
କଡରେ ରହିଥାନ୍ତି । ଦେଖିବାକୁ ଛୋଟ, କଳା ଓ ଚଳଚଞ୍ଚଳ, ପେଟପଟ ଫିକା ।
ଲମ୍ବ ୪୦ ରୁ ୧୦୦ ମି.ମି. ଓ ଗୋଲେଇ ୨ ରୁ ୩ ମି.ମି. । ପେରିଓନିକ୍ ପରି
ସେମିଆକ୍ଟିକ କିନ୍ତୁ କାଦୁଅରେ ଥିବାବେଳେ ଲାଞ୍ଜ ବାହାରକୁ ବାହାର କରି
ରହିଥାଏ ।

ଗ୍ଲାସିଫିଲ୍ସ କେବଳ କାଦୁଅରେ ରହେ (Mud Dweller) । ଦେଖିବାକୁ ଲାଲ ମାଟିଆର ମିଶ୍ରଣ । ଲମ୍ବ ୮୦ ରୁ ୧୪୦ ମି.ମି. ଓ ଗୋଲେଇ ୩ ମି.ମି. । ଲାଞ୍ଜ ବାହାରକୁ ବାହାରକରି ଅମୃତାନ ସଂଗ୍ରହ କରେ । ଶେଷ ଦୁଇଟି କିସମ ଧାନ ବୁଦା ତଳେ ରହି ବୁଦା ଭିତରକୁ ମାଟି ଗାଳିଥାନ୍ତି । ଦୁଇ ବୁଦା ମଝି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ରହିଥାନ୍ତି । ଶେଷୋକ୍ତ ତିନୋଟି କିସମରେ କ୍ଲାକଟେଲମ୍ ସହଜରେ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଗ୍ଲାସିଫିଲ୍ସ ଶରୀରର ୧୨ଟି ଖଣ୍ଡକୁ ନେଇ ଏହାର କ୍ଲାକଟେଲମ୍ ଗଠିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଖୋସାର ଲମ୍ବ ପ୍ରାୟ ୧୫ ମି.ମି. ହୋଇଥାଏ ।

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟର ବ୍ୟବହାର

୧. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟସାର, ଅଣୁଜୀବ, ହରମୋନ୍ ଓ ଭିଟାମିନ୍ ଇତ୍ୟାଦି ଥିବାରୁ ସାଧାରଣତଃ ୩୦ ଭାଗ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସହ ୭୦ ଭାଗ ମାଟି (ଆୟତନ ଆକାରରେ) ମିଶାଇ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।
୨. ଅବଶ୍ୟ ଧାନ ପାଇଁ ଦେଖାଯାଇଛି ଯେ, ଏକର ପିଛା ୨ ଟନ୍ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସହ ୨ ଟନ୍ ଗୋବର ଖତ ମିଶାଇ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଓ ପନିପରିବା ପାଇଁ ୨ ଟନ୍ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ସହ ୭-୮ ଟନ୍ ଗୋବର ଖତ ମିଶାଇ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଅମଳ ମିଳିପାରୁଛି ।
୩. ଧାନ ଫସଲରେ ପିଲସାର ଓ ଗର୍ଭସାର ହିସାବରେ ମଧ୍ୟ ୩୦ କିଲୋ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇ ପାରିବ ।
୪. ଫଳ ଗଛପାଇଁ ଗଛର ଚାରିପଟେ ଗୋଲାକାରରେ ମାଟି ଖୋଳି କିଛି ଶୁଖିଲା ଗୋବର ଗୁଣ୍ଡ ଓ କିଛି ହାତଗୁଣ୍ଡ ଦେଇ ତା ଉପରେ ୨ ରୁ ୫ କିଲୋ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ କଲାପରେ ମାଟିଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ଘୋଡାଇ ଦିଆଯାଏ ଓ ଉପରେ ଶୁଖିଲା ଜୈବ ଆଛାଦକ (Mulch) ରଖି ମଝିରେ ମଝିରେ ଅଳ୍ପପାଣି ଦିଆଯାଇଥାଏ ।
୫. କୁଣ୍ଡରେ ଲାଗିଥିବା ଗଛପାଇଁ ମାସକୁ ଅରେକରି ମୁଠାଏ ଲେଖାଏଁ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଜିଆ ଓ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ବିଷୟରେ ଆଉ କେତେକ ଜାଣିବା କଥା

୧. ପାଣି ବିନା ଜିଆ ବଞ୍ଚିପାରିବ ନାହିଁ। ତେଣୁ ପାଣିର ଅଭାବ ହେଲେ ଏହା ପାଣି ଖୋଜି ଖୋଜି ମାଟିର ବହୁତ ଗଭୀରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଏ। ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ଦେହରୁ ଶତକଡ଼ା ୭୦ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳ ବାହାରକରି ଦେଇ ନିଜର ଚମକୁ ଓଦା କରି ରଖେ ଓ ବଞ୍ଚିରହିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ।
୨. ଶୀତଦିନେ ମଧ୍ୟ ଜିଆ ମାଟିର ଗଭୀରକୁ ଯାଇ ଅନୁକୂଳ ପାଗ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁପ୍ତାବସ୍ଥା (Diapause) ରେ ରହିଥାଏ। ଏହି ସମୟରେ ଜିଆଟି ଗୁଡେଇ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ବଲପରି ହୋଇଯାଏ ଓ ଚାରିପଟେ ଲାଲର ଗୋଟିଏ ଆସ୍ତରଣ ସୃଷ୍ଟିକରି ତାହାତରେ ରହେ।
୩. ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ଜିଆ ଗାଳୁଥିବା ମାଟି ବା ମଳର ଆକାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର। କେତେକ ଅଷ୍ଟାକୃତି ଓ କେତେକ ସୂତାପରି ମୋଡ଼ି ମୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥାଏ। ସେହିପରି କେତେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ସୂତା ଖଣ୍ଡ ପରି ତ ଆଉ କେତେକରେ ଗଣ୍ଡିମାନ ପଡ଼ିଥିବାପରି ଦେଖାଯାଏ।
୪. କେତେକ ଖତ ଓ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟସାରର ଶତକଡ଼ା ପରିମାଣ ଏହିପରି

୪. ଗଛ ମୂଳରେ ଓ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ଦେହରେ ଲାଗିଥିବା ମାଟି, ଖତ, କାଦୁଅ ଓ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଜିଆମାନେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଅଜାଣତରେ ଚାଲି ଯାଇଥାନ୍ତି ।
୬. ମାଟିର ଅମ୍ଳତ୍ୱର ମାପ ୪.୫ ରୁ ୫.୭ ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଜିଆମାନେ ଥିବାର ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମଧୁର ମାଟିରେ ଏମାନେ ବେଶି ପରିମାଣରେ ଥା'ନ୍ତି । ଇସେନିଆ ଫୋଏଟିଡା କିସମ ଜିଆ ସାମାନ୍ୟ କ୍ଷାରୀୟ ପରିବେଶକୁ ବେଶି ପସନ୍ଦ କରୁଥିବାରୁ ଏହାର ଖାଦ୍ୟରେ ଚୂନ ବା ଅଣ୍ଟାଖୋଳର ଗୁଣ୍ଡ ମିଶାଇଲେ ଭଲ ।
୭. ଇସେନିଆ ଫୋଏଟିଡା ବିଭିନ୍ନ ନାମରେ ବଜାରରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥାଏ, ଯଥା:- Manure Worm, Compost Worm, Sewage Worm, Red Worm, Pink Worm ଇତ୍ୟାଦି । ସେହିପରି ଯୁକ୍ତିଲବ୍ଧ ଯୁକ୍ତେନିଏର ମଧ୍ୟ ଦୁଇଟି ନାମ ଅଛି, ତାହା ହେଲା- African Night Crawler ଓ Giant Worm.
୮. ଜମିରେ ବେଶି ପରିମାଣର କୀଟମରା ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କଲେ ଜିଆମାନେ ମରିଯାଇଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ସାଧାରଣ ମାତ୍ରାରେ ଔଷଧକୁ ଏମାନେ ସହ୍ୟକରିବାର କ୍ଷମତା ଥିବାର ଦେଖାଯାଏ । ତେବେ ଜୈବିକ କୃଷିପାଇଁ ଜହ୍ନକ ବ୍ୟକ୍ତି ରାସାୟନିକ ଔଷଧ ବଦଳରେ ଜୈବିକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ।
୯. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅସଲି କି ନୁହେଁ ତାହା ଏହାର ହାଲୁକା ଓଜନ, ଗାତ କଳାରଙ୍ଗ ଓ ଏଥିରେ ଥିବା ମଳ ଯାହାକି ବ୍ୟବହୃତ ଚା ପତ୍ର ପରି ଦେଖାଯାଏ ସେଥିରୁ ସହଜରେ ଜାଣିହେବ । ଉକୃଷ୍ଟ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟରେ ଜିଆମଳ ଏତେ ଅଧିକ ଥାଏ ଯେ, କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଜିଆମଳ ଓ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟକୁ ଏକାବୋଲି ଭାବିଥାନ୍ତି ।
୧୦. ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଦାରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିଲେ ଗଦାରେ ପାଣି ଜମି ଥାଇପାରେ କିମ୍ବା ଜିଆଗୁଡ଼ିକ ମରିଯାଇଥାଇ ପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ଜିଆଙ୍କ ତୁଳନାରେ ବହୁ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟ ଦିଆଯାଇ ଥାଇପାରେ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରିନେବା ଉଚିତ୍ ।

୧୧. ଅଧା ସତାଳବା ପାଇଁ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ଗଦାର ମଧ୍ୟଭାଗର ଉତ୍ତାପ ୫୦-୫୫° ସେଲ୍‌ସିୟସ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ଉତ୍ତାପ ଅତି କମ୍‌ରେ ୭ ରୁ ୧୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବା ଦରକାର।
୧୨. ଜିଆ ଛତାଯାଇଥିବା ଗଦାର ଉତ୍ତାପ ୨୮ ରୁ ୩୦° ସେଲ୍‌ସିୟସ୍ ଭିତରେ ଥିଲେ ଭଲ। ଜସେନିଆ ପୋଏଟିଡା ଯୁରୋପରୁ (ଶୀତ ମଣ୍ଡଳରୁ) ଆସିଥିବାରୁ ତାହା କିଛି କମ୍ ଉତ୍ତାପ ସହ୍ୟ କରିପାରୁଥିବାବେଳେ ଆଫ୍ରିକାରୁ (ଗ୍ରୀଷ୍ମମଣ୍ଡଳରୁ) ଆସିଥିବା ଯୁଡ୍ରଲସ୍ ଯୁଡେନିଏ ସାମାନ୍ୟ ଅଧିକ ଗରମ ସହ୍ୟ କରିପାରେ।
୧୩. ଜିଆଚାଷ ବା ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଜୈବିକ ଶଯ୍ୟାକୁ ୬ ମାସରେ ଥରେ ବଦଳାଇ ଦେବା ଦରକାର।
୧୪. କେତେକ ଜିଆଙ୍କ ଦେହରୁ ରାତିରେ ଜୁଲୁଜୁଲିଆ ପୋକପରି କିଛି ଆଲୋକ ବାହାରିଥାଏ। ସେମାନଙ୍କର ପିଠିପଟେ ଥିବା କଣାମାନଙ୍କରୁ କେତେକ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ବାହାରି ଏହା ସୃଷ୍ଟି କରିଥାନ୍ତି। ଏହା ଜିଆଙ୍କୁ ରାତ୍ରିରେ ଶତ୍ରୁଠାରୁ ରକ୍ଷାକରିବାରେ କିମ୍ବା ନିଜ ଜାତିର ଜିଆମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ।
୧୫. ଏପିଜେକ୍ଟ୍ ଜିଆ ଚାଷପାଇଁ ମାଟି ଆବଶ୍ୟକ ପଡେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସୁଷ୍ଣ ଓ ମସୃଣ ଖାଦ୍ୟସହ ଶତକଡା ୧୦ ଭାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟି ମିଶାଇଲେ ତାହା ହଜମ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ।
୧୬. ନୂଆକରି ଜିଆଚାଷ କରୁଥିଲେ ବର୍ଷାରତୁରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତୁ କାରଣ ଏହି ରତୁରେ ସେମାନେ ଅଳ୍ପ ଯନ୍ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ଓ ଏହି ସମୟରେ ଚାରିଆଡେ ଦେଶୀ ଜିଆମାନେ ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ମିଳିଥାନ୍ତି।
୧୭. ମାଛ ଧରିବା ପାଇଁ ବଡ ବଡ ଜିଆ ଚାହୁଁଥିଲେ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଟାଙ୍କିର ମଝିରେ କିଛି ଅଣ୍ଡା ଖୋଳର ଗୁଣ୍ଡ ପୋତି ଦିଅନ୍ତୁ। ଦେଖିବେ କିଛି ସମୟ ପରେ ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଦରକାର ଜିଆଗୁଡିକ ସେଠାକୁ ଆସି ଯାଇଥିବେ।

୧୮. ଜିଆକୁ ମୋଟା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟରେ କିଛି କୁକୁଡ଼ା ବା ମାଛ ଖାଦ୍ୟ (Pellets) ମିଶାଇ ଦିଅନ୍ତୁ ।
୧୯. ଜିଆ ଥିବା ଟାଙ୍କିରେ ପିମ୍ପୁଡ଼ି ଲାଗିଲେ ଟାଙ୍କି ଚାରିପଟେ କିଛି ଜୈବିକ କୀଟମରା ସିଞ୍ଚନ କରନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିଛି ଦେଶୀ ପତ୍ତ ଥିବା ଅବଲମ୍ବନ କରନ୍ତୁ ।
୨୦. ସାଧାରଣ ଗୋବର ଗଦା ବା କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଦାରେ ଜିଆ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଉପରେ ଚାଳ ଓ ତଳେ ପାଣି ନିଷ୍କାସନ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ । ଗୋବର ଓ ଅଳିଆକୁ ସାମାନ୍ୟ ଶୁଖାଇବା ପରେ ଏଥିରେ ପକାନ୍ତୁ, ମଝିରେ ମଝିରେ ଓଲଟ ପାଲଟ କରି ଦିଅନ୍ତୁ ଓ ଗୋଟିଏ କଡ଼ରେ ଜିଆ ଛାଡ଼ନ୍ତୁ ।
୨୧. ସେହିପରି ନାଦେପ୍ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଦାରେ ଜିଆ ଛାଡ଼ିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଏଥିରେ ମାଟି ଖାଉଥିବା ଲାମ୍ପିଟୋ ମାଉରିଟି କିମ୍ବା ଡ୍ରାଫ୍ଟିଡା ଉଲଲସି ଛାଡ଼ନ୍ତୁ କାରଣ ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅଧିକ ମାଟି ଓ କମ୍ ଗୋବର ଦିଆଯାଇଥାଏ ।
୨୨. ଘରେ ରହୁଥିବା ବୁଟିଆ ମୂଷାର ଜିଆ ଅତିପ୍ରିୟ ଖାଦ୍ୟ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପାତ୍ରରେ ଓଜନିଆ ଅଖା କିମ୍ବା ତାରଙ୍ଗାଳି ଘୋଡ଼ାଇ ରଖନ୍ତୁ ।
୨୩. କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଗଦାରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ପୋକକୁ ଦେଖି ବିଶେଷ ମନ ଦୁଃଖ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ଲାଭ କ୍ଷତିର ହିସାବ

ଏକ ଘନ ମିଟରର ଗୋଟିଏ କୁଣ୍ଡରେ ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଏଠାରେ ଲାଭ କ୍ଷତିର ହିସାବ ଦିଆ ଯାଇଅଛି । ଏଥିରୁ ବର୍ଷକୁ ଅତି କମ୍ରେ ୪ ଥର କମ୍ପୋଷ୍ଟ ଅମଳ କରିବା ଅନୁଯାୟୀ ହିସାବ କରାଯାଇଛି । ଅଧିକ କୁଣ୍ଡ ରଖିଲେ ଏହି ହିସାବକୁ କୁଣ୍ଡ ସଂଖ୍ୟାରେ ଗୁଣିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି ଚାଷୀ ପରିବାର ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି କୁଣ୍ଡ

ରଖି କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତି କଲେ ଏଠାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଜିନିଷ ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡୁନ ଥିବାରୁ ଲାଭର ପରିମାଣ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଥାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ (Fixed Cost)

ସିମେଣ୍ଟ କୁଣ୍ଡ	ଟ. ୫୦୦/-
ଡାଳପତ୍ରର ଛାତ	ଟ. ୫୦/-
ଜିଆ ୨ କିଲୋ	ଟ. ୧୦୦୦/-
ତାର ଜାଲି	ଟ. ୨୦୦/-
ମୋଟ-	ଟ. ୧୭୫୦/-

ଅସ୍ଥାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ (Variable Cost)

ଗୋବର	ଟ. ୫୦/-
ବିଲ ଅଳିଆ ଇତ୍ୟାଦି	ଟ. ୫୦/-
ମୂଳ	ଟ. ୧୫୦/-
ଅମଳ	ଟ. ୫୦/-
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ	ଟ. ୫୦/-
ମୋଟ-	ଟ. ୩୫୦/-

ଆଦାୟ

ଜିଆ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପରିମାଣ ୪ ଥରରୁ	୮୦୦ କିଲୋ
କିଲୋପ୍ରତି ଟ. ୫/- ହିସାବରେ ମୋଟ ଆୟ	ଟ. ୪୦୦୦/-
ସ୍ଥାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ଉପରେ ସୁଧ	ଟ. ୨୬୨/-
ଡେପ୍ରିସିଏସନ୍	ଟ. ୧୭୫/-
ମୋଟ ଅସ୍ଥାୟୀ ଖର୍ଚ୍ଚ ୪ ଥର ପାଇଁ	ଟ. ୧୪୦୦/-
ବାର୍ଷିକ ଖର୍ଚ୍ଚର ପରିମାଣ	ଟ. ୧୮୩୭/-
ବାର୍ଷିକ ମୋଟ ଲାଭ	ଟ. ୨୧୬୩/-
ପ୍ରତି ୧ କିଲୋ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ତିଆରି ପାଇଁ ଖର୍ଚ୍ଚ	ଟ. ୨.୩୦ ପ.
ପ୍ରତି ୧ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ଆଦାୟ	ଟ. ୨.୧୮ ପ.

ଇସେନିଆ ଫୋଏଟିଡା

ପେରିଓରିକ୍ସ ଏକ୍ସକାବାଟସ୍

କାମିଟୋ ମାଲିଗିଟି

ଡାଫିଡା ଓଲିସି

ଇସେନିଆ ଫୋଏଟିଡା ଅଣ୍ଡାର ଖୋସା

ଗ୍ରାଲସି-ଡ୍ରାଲସ ବ୍ୟବେରୋସସ ଅଣ୍ଡାର ଖୋସା